

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 7.12.2011
KOM(2011) 839 lopullinen

2011/0405 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta

{SEK(2011) 1466 lopullinen}
{SEK(2011) 1467 lopullinen}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yleinen tausta

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklassa edellytetään, että unioni luo naapurimaittensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamaan aikaan EU:n rajoille alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus. Euroopan naapuruuspolitiikka (ENP) laadittiin vuonna 2004, ja sen piiriin kuuluu EU:n rajojen itä- ja eteläpuolella seuraavat 16 kumppania: Algeria, Armenia, Azerbaidžan, Egypti, Georgia, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, miehitetyt palestiinalaisalueet, Moldovan tasavalta, Syyria, Tunisia, Ukraina ja Valko-Venäjä. EU tarjoaa ENP:n puitteissa naapureilleen erityissuhteen, jossa kumpikin osapuoli sitoutuu sellaisiin arvoihin ja periaatteisiin kuin demokratia ja ihmisoikeudet, oikeusvaltioperiaate, hyvä hallintotapa, markkinatalouden periaatteet ja kestävä kehitys, ilmastonmuutostoimet mukaan lukien. ENP antaa mahdollisuuden myös poliittiseen assosiaatioon ja taloudelliseen yhdentymiseen sekä liikkuvuuden ja ihmisten välisen vuorovaikutuksen lisäämiseen. ENP:n rahoittamista varten on olemassa eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline (ENPI), joka kattaa edellä mainitut 16 kumppanimaata ja Venäjän.

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tilanne on muuttunut ENP:n ja ENPI:n käynnistämisen jälkeen merkittävästi.

EU:n naapurisuhteiden muutoksia ja tilanteen kehittymistä ENP:n käynnistämisen jälkeen on analysoitu ja arvioitu ENP:n strategisen uudelleentarkastelun yhteydessä. Tämän seurauksena on laadittu uusi ENP-visio, joka on hahmoteltu unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission 25. toukokuuta 2011 hyväksytyssä yhteisessä tiedonannossa ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten” ja 20. kesäkuuta 2011 hyväksytyissä neuvoston päätelmissä. Uudessa lähestymistavassa kehotetaan erityisesti tukemaan sellaisia kumppaneita, jotka sitoutuvat demokraattisen yhteiskunnan rakentamiseen ja uudistusten toteuttamisen ”enemmällä enemmän” -periaatteen ja molemminpuolisen vastuuvelvollisuuden periaatteen mukaisesti. Lähestymistapa tarjoaa strategiset puitteet EU:n suhteille naapureihinsa.

Vaikka on laajasti tunnustettua, että ENPI on EU:n naapuruuspolitiikkaa tukevana välineenä onnistunut, ENP:n uudelleentarkastelussa ja muissa arvioinneissa, saaduissa kokemuksissa ja julkisissa kuulemisissa on kaikissa tullut esiin joitakin kysymyksiä, joita on tulevaisuudessa käsiteltävä mukauttamalla ENPI:tä niin, että EU:n toimilla on vieläkin enemmän vaikutusta:

- ”Enemmällä enemmän” -periaatteen soveltaminen: ”Enemmällä enemmän” -periaate on uudistetun naapuruuspolitiikan keskeinen tekijä. Sen myötä kumppaneiden kohtelua voidaan eriyttää paljon enemmän sen mukaan, kuinka sitoutuneita ne ovat yhteisesti sovittuihin arvoihin ja tavoitteisiin ja erityisesti demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävään kumppanuuteen EU:n kanssa. Uuteen lähestymistapaan kuuluu tärkeänä osatekijänä taloudellisten kannustinten tarjoaminen kunnianhimoisimmille uudistajille. Koska Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline (ENI) on politiikkalähtöinen väline, tämän keskeisen periaatteen tulisi näkyä tulevassa ENI:ssä erityisesti ohjelmoinnissa ja tuen kohdentamisessa kumppaneille.

- Ohjelmoinnin monimutkaisuus ja kesto: Nykyinen ohjelmointiprosessi sisältää laajoja kuulemisia ja monia muita menettelyvaiheita. Prosessi kestää keskimäärin 18 kuukautta. Ohjelmointiprosessin pituus vähentää avun merkityksellisyyttä. ENPI:n ohjelmointiasiakirjojen (maakohtaiset strategia-asiakirjat) soveltamisala noudattaa kehitysyhteistyössä käytettyä formaattia, mikä tarkoittaa, että tietyn maan tilanteesta tehdään kattava analyysi, jolloin prosessi pitkittyy. Naapuruuskumppanimaiden tilanne on kuitenkin erilainen. Maa-analyysi esitetään useimmista kumppanimaista (maista, jotka ovat tehneet toimintasuunnitelman tai sopineet vastaavista yhteisistä tavoitteista EU:n kanssa) vuosittain edistymiskertomuksissa, jolloin maakohtaisen strategia-asiakirjan yleinen osa on tarpeeton. Siksi ohjelmointiprosessin virtaviivaistaminen, lyhentäminen ja parempi kohdentaminen on tarpeen ja mahdollista.

- Rahoitusvälineen soveltamisala: ENPI:n soveltamisala, sellaisena kuin se on tällä hetkellä määritelty, koskee kumppanuus- ja yhteistyösopimusten, assosiaatiosopimusten tai muiden asiaa koskevien sopimusten täytäntöönpanoa sekä hyvän hallintotavan ja tasavertaisen sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen edistämistä. Siihen sisältyy myös hyvin laaja luettelo 29 temaattisesta yhteistyöalasta, jotka esitetään yksityiskohtaisesti ja tasavertaisesti, minkä vuoksi ENP:n keskeisten tavoitteiden ja painopisteen selvittäminen on hyvin vaikeaa. Ohjelmointi heijastelee tätä laajapohjaista lähestymistapaa, ja monissa tapauksissa johdonmukaisuus politiikan ja yhteistyön välillä on ollut haaste. Tulevalla ENI:tä koskevalla säädösehdotuksella autetaan paremmin virtaviivaistamaan välineen soveltamisalaa ja vahvistamaan yhteyksiä sisäisiin politiikkoihin. Samalla nykyinen joustavuus kuitenkin säilyy.

- Osittain vanhentuneet täytäntöönpanosäännökset ja johdonmukaisuuden puute ulkoisen toiminnan välineiden välillä: Nykyisessä ENPI-asetuksessa täytäntöönpanoa koskeva jakso on joiltakin osin vanhentunut, eikä se siksi enää riittävästi kuvaa sitä, miten apua pannaan naapurustossa täytäntöön. ENPI:n täytäntöönpanosäännökset ja muiden ulkoisen toiminnan välineiden täytäntöönpanosäännökset eivät ole myöskään keskenään johdonmukaisia. Joustomekanismeja voidaan parantaa niin, että ne vastaavat uutta politiikkakontekstia. Jotta nämä seikat voitaisiin korjata ja tätä välinettä yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa, on laadittu erillinen horisontaalinen puiteasetus, joka sisältää kaikki yleiset ja toistuvat säännökset. Tämä uusi horisontaalinen asetus kattaa myös ENI:n täytäntöönpanon erityispiirteet. Sen avulla täytäntöönpanosäännökset voidaan päivittää ja poistaa ulkoisen toiminnan välineiden keskinäisen johdonmukaisuuden puute. Lisäksi uudella horisontaalisella asetuksella pystytään lisäämään sääntöjen selkeyttä sekä tehostamaan ja yhdenmukaistamaan unionin toimia.

- Rajat ylittävää yhteistyötä koskevat säännökset: Rajat ylittävä yhteistyö on ollut EU:n, ENP-kumppaneiden ja Venäjän välisten suhteiden erityispiirre. Sen puitteissa on toteutettu yhteisiä aloitteita samoin säännöin molemmin puolin EU:n rajaa. Järjestelmä toimii suhteellisen hyvin, mutta sidosryhmien kuulemisen yhteydessä on tullut ilmi tarve tehdä joitakin muutoksia, jotka vaikuttavat asetukseen. Näitä ovat maantieteellisen tukikelpoisuuden laajentaminen kattamaan merkittävät talous-, yhteiskunta- ja kulttuurielämän keskukset, joilla on merkitystä ohjelmien asianmukaisen toiminnan kannalta; rahoitussopimuksen allekirjoittaneiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin täysimääräinen

soveltaminen; kumppanimaiden osarahoitusta koskevat säännöt ja Venäjän erityisasema. Rajat ylittävän yhteistyön täytäntöönpanosäännöistä annettuun komission asetukseen on tehtävä pitkälle meneviä muutoksia lähinnä hallinnointitavan osalta.

- Yhteydet sisäisiin välineisiin/politiikkoihin: ENP:ssä on kyse kumppanimaiden asteittaisesta poliittisesta assosioitumisesta ja taloudellisesta yhdentymisestä EU:n kanssa. EU:n sisäiset politiikat ja markkinatalouden periaatteet ovat tässä prosessissa keskeisiä vertailukohtia. Useilla aloitteilla on naapuruuskumppanimaiden kannalta valtioiden rajat ylittävä aspekti, mitä tähän mennessä on käsitelty vain hyvin vähäisessä määrin. Merkillepantava poikkeus on rajat ylittävä yhteistyö, jossa on mahdollista vaikuttaa yhteisiin haasteisiin ja tavoitteisiin yksillä säännöillä ja kokoamalla resursseja yhteen sekä EU:n talousarvion sisäisistä että ulkoisista rahoituslähteistä. Yhteyksiä sisäisten politiikkojen ja välineiden sekä ENP:n ja Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen välillä on mahdollista vahvistaa muilla osa-alueilla, joita ovat infrastruktuuri, energia[1], liikenne[2], pk-yritysten[3] kehittäminen ja teollinen yhteistyö, matkailu mukaan lukien, ICT[4], työllisyys- ja sosiaalipolitiikka[5], muuttoliike ja turvallisuus, oikeuslaitos, huumeiden torjunta, korkea-asteen koulutus, kulttuuri, tutkimus ja innovointi[6], ympäristö, ilmastotoimet[7], katastrofivalmius ja -palautuvuus sekä yhteistyö meriasioissa. Tässä suhteessa ENI-asetuksella edistetään täydentävyyttä, johdonmukaisuutta ja EU:n ensisijaisten politiikanalojen valtavirtaistamista Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti samalla, kun keskitytään edelleen ENP:n keskeisiin tavoitteisiin. ENP antaa kumppaneille mahdollisuuden osallistua EU:n erillisvirastojen toimintaan ja EU:n ohjelmiin. Kysymys siitä, miten ENP-kumppaneiden osallistuminen EU:n erillisvirastojen toimintaan ja EU:n ohjelmiin rahoitetaan pitkällä aikavälillä, on ratkaistava asianmukaisesti, tarvittaessa ENI:n rahoitusosuudella. Lisäksi on luotava asianmukaiset ja kestävät toteutusmekanismit.

- Kehittyvä suhde Venäjään: Venäjä on ainoa ENPI:n tuensaaja, joka ei kuulu ENP:n piiriin. Kuten muutkin maat, Venäjä voi saada niin kahdenvälistä, useita maita koskevaa kuin rajat ylittävääkin ENPI-rahoitusta. Koska Venäjän julkistalouden tila on huomattavasti parantunut, laajamittaisen rahoitusavun tarve on vähäinen. Venäjä pyrkii tasavertaiseen suhteeseen, ja siitä itsestäänkin on tullut avun antaja. Siksi sen saama osuus ENPI:n kahdenvälisistä määrärahoista vuosina 2007–2013 oli hyvin vähäinen. Yhteistyö useita maita koskevien ohjelmien puitteissa jatkuu, ja siinä noudatetaan EU:n ja Venäjän yhteisrahoituksen periaatetta. Venäjä rahoittaa erityisesti rajat ylittävää yhteistyötä koskevia ohjelmia. Tämä kertoo Venäjän muuttuvasta asemasta strategisena kumppanina siellä, missä yhteisrahoitetut hankkeet ovat molempien osapuolien etujen mukaisia.

---

1 Komissio on antanut energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä tiedonannon ”EU:n energiapolitiikka: yhteistyö rajanaapureiden kanssa”, KOM(2011) 539, 7.9.2011.

2 Komissio on antanut liikenneyhteistyön osa-alueella tiedonannon ”EU ja sen lähialueet: Uusi lähestymistapa liikennealan yhteistyöhön”, KOM(2011) 415, 7.7.2011.

3 Pienet ja keskisuuret yritykset.

4 Tieto- ja viestintäteknologia.

5 Ihmisarvoista työtä koskeva ohjelma mukaan lukien.

6 Yhteinen tietämys- ja innovointialue mukaan lukien.

7 EU:n olisi edistettävä ja tuettava naapurimaissaan ilmastotoimia ilmastonmuutokseen sopeutuvamman ja hiilitehokkaamman kehityksen aikaansaamiseksi.

Euroopan naapuruuspolitiikan tulevan rahoitusvälineen olisi oltava uuden ENP-vision mukainen, ja sillä olisi vastattava edellä esitettyihin haasteisiin ja kysymyksiin.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälinettä koskeva säädösehdotus perustuu laajaan kuulemisprosessiin. Siihen sisältyi julkinen kuuleminen ulkoisen toiminnan rahoituksesta. Kuuleminen koski kaikkien EU:n ulkoisen toiminnan välineitä. Lisäksi toteutettiin erillisiä kuulemisia Euroopan naapuruuspolitiikan ja rajat ylittävän yhteistyön strategisen uudelleentarkastelun osana. Kuulemisia järjestettiin myös EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuudesta.

Julkinen kuuleminen EU:n ulkoisen toiminnan rahoituksesta

Komissio järjesti julkisen kuulemisen EU:n ulkoisen toiminnan tulevasta rahoituksesta 26. marraskuuta 2010 ja 31. tammikuuta 2011 välisenä aikana. Kuuleminen perustui verkossa järjestettyyn kyselyyn, johon liittyi komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon laatima tausta-asiakirja ”EU:n ulkoisen toiminnan rahoitus vuoden 2013 jälkeen”. Tähän julkiseen kuulemiseen saatiin 220 vastausta, joiden laaja kirjo edustaa ulkoisen toiminnan toimijoiden rakenteiden, näkemysten ja perinteiden moninaisuutta.

Useimmat vastaajat olivat sitä mieltä, että EU:n taloudellinen tuki tuo huomattavaa lisäarvoa tärkeimmillä politiikanaloilla[8], joita EU:n ulkoisen toiminnan rahoitusvälineillä tuetaan. Monet vastaajat pitivät EU:n lisäarvon kriteeriä keskeisenä tulevaisuuden tekijänä. EU:n olisi hyödynnettävä suhteellinen etunsa, joka liittyy sen globaaliin läsnäoloon , laaja-alaiseen asiantuntemukseen, ylikansalliseen luonteeseen ja rooliin koordinoinnin mahdollistajana sekä mittakaavaetuihin.

Lähes kaikki vastaajat kannattivat EU:n rahoitusvälineiden vaikutuksen lisäämiseksi erityistetympää, tuensaajien tilanteeseen räätälöityä lähestymistapaa, joka perustuu vakaisiin kriteereihin. Laajan kannatuksen sai myös ehdollisuus, joka perustuu ihmisoikeuksien, vähemmistöjen, hyvän hallintotavan ja kulttuurin ilmenemismuotojen moninaisuuden kunnioittamiseen tai tuensaajien politiikan laatuun ja niiden kykyyn ja tahtoon toteuttaa sitä.

ENP:n strategisen uudelleentarkastelun yhteydessä järjestetyt kuulemiset

Euroopan ulkosuhdehallinto järjesti erilliset kuulemiset EU:n jäsenvaltioiden ja ENP-kumppanimaiden edustajien kanssa osana heinäkuussa 2010 käynnistettyä politiikan strategista uudelleentarkastelua. Kuulemisissa käsiteltiin ENP:n rahoittamista, erityisesti eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen nojalla, ja ENP:n pitkän aikavälin visioon ja keskipitkän aikavälin poliittisiin tavoitteisiin liittyviä kysymyksiä.

---

[8] Rauha ja turvallisuus, köyhyyden vähentäminen, humanitaarinen apu, panostus vakauteen ja kasvuun laajentumis- ja naapuruuskumppanimaissa, vastaaminen maailmanlaajuisiin haasteisiin, EU:n ja kansainvälisten normien ja arvojen edistäminen ja kasvun ja kilpailukyvyn tukeminen EU:n ulkopuolella.

Kuulemisissa kävi ilmi, että ENPI:n katsottiin muuttaneen merkittävästi tapaa, jolla EU:n apua on annettu. Niissä kuitenkin tunnustettiin myös tarve jatkaa hienosäätöä. Monet jäsenvaltiot korostivat, että on tärkeää parantaa johdonmukaisuutta politiikan ja välineestä annettavan taloudellisen avun välillä. Useat vastaajat korostivat, että varojen myöntämisen olisi perustuttava tuloksiin. Monet korostivat, että on tärkeää tehdä taloudellisesta tuesta nopeampaa, tehokkaampaa ja joustavampaa, jotta sillä voidaan vastata ilmeneviin tarpeisiin.

Kumppanimaat korostivat tarvetta liittää taloudelliseen yhdentymiseen, markkinoiden avautumiseen ja sääntelyn lähentämiseen asianmukainen taloudellinen tuki. Ne myös painottivat ulkomaisten sijoitusten edistämisen merkitystä.

Rajat ylittävää yhteistyötä koskevat sidosryhmien kuulemiset

Rajat ylittävää yhteistyötä koskevat kuulemiset järjestettiin kaikkien sidosryhmien kanssa. Prosessi käynnistettiin Brysselissä helmikuussa 2011 järjestetyn rajat ylittävää yhteistyötä käsitelleen konferenssin yhteydessä, ja sidosryhmiä kuultiin tulevasta sääntelykehyksestä (myös rajat ylittävän yhteistyön täytäntöönpanosäännöistä) touko-kesäkuussa 2011 lähetetyn kyselyn pohjalta. Tulokset kertovat, että joitakin säännöksiä on tarpeen mukauttaa rajat ylittävän yhteistyön tehokkuuden parantamiseksi. Esitettyjen muutosten tarkoituksena on, että EU:n ulkopolitiikan ensisijaisten tavoitteiden ja EU:n koheesiopolitiikan välinen yhteys näkyisi paremmin erityisesti edelleen mukauttamalla EU:n ulkorajoilla tehtävää rajat ylittävää yhteistyötä Euroopan alueelliseen yhteistyöhön. Jäsenvaltioiden kesken pidettiin vielä neuvoa-antava kokous Brysselissä 20. syyskuuta 2011 ja kaikkien sidosryhmien kanssa Budapestissa 18.–19. lokakuuta 2011.

Julkiset kuulemiset EU:n kehitysyhteistyöpolitiikasta

Lisäksi komissio julkaisi vihreän kirjan ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikasta tukea osallistavalle kasvulle ja kestävälle kehitykselle” ja järjesti julkisen kuulemisen 15. marraskuuta 2010 ja 17. tammikuuta 2011 välisenä aikana. Monet vastaajat korostivat, että ODA[9] on vain yksi osa kehityksen rahoitusta ja että se on nähtävä kotimaisten resurssien, ulkomaisten investointien, kaupan ja rahalähetysten täydentäjänä. EU:n kehitysyhteistyöpolitiikalta toivottiin suurempaa johdonmukaisuutta erityisesti keskituloisten maiden osalta. Vaikka yhteistä ohjelmointia periaatteessa kannatettiin, se olisi otettava käyttöön vähitellen aloittaen maista, joissa se toisi selvästi osoitettavaa lisäarvoa.

Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälinettä koskeva ehdotus perustuu pitkälti näiden kuulemisten tuloksiin. Keskeisiä näkökohtia, jotka on sisällytetty tarkistettuun välineeseen, ovat eriyttäminen ja tuloksiin perustuva varojen kohdentaminen, ohjelmointiin liittyvä uusi lähestymistapa ja politiikan ja avun välisen johdonmukaisuuden parantaminen, rajat ylittävän yhteistyön sääntöjen muuttaminen ja säännökset, joilla parannetaan tuen tehokkuutta ja joustavuutta.

Vaikutusten arviointi

Euroopan ulkosuhdehallinto ja Euroopan komissio ovat yhdessä laatineet tulevaa ENI:tä koskevan vaikutusten arvioinnin.

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin seuraavia neljää vaihtoehtoa:

[9] Virallinen kehitysapu (Official Development Aid).

- **<u>Vaihtoehto 0:</u> Ei toteuteta mitään toimia EU:n tasolla**. EU lopettaa taloudellisen tuen antamisen naapuruuspolitiikan piiriin kuuluville maille tarkoitetun välineen avulla.

- **<u>Vaihtoehto 1:</u> Ei muutosta**. Säilytetään yhteistyö kyseisten maiden kanssa tiukasti ENPI:tä koskevan voimassa olevan asetuksen mukaisena.

- **<u>Vaihtoehto 2:</u> Mukautetaan nykyistä järjestelyä**. Tulevan säädösehdotuksen olisi perustuttava nykyiseen ENPI-asetukseen, johon tehtäisiin merkittäviä muutoksia uuden poliittisen ympäristön ja erityisten tavoitteiden huomioon ottamiseksi. Tällä vaihtoehdolla on alavaihtoehtoja, jotka koskevat eriyttämisperiaatetta; ohjelmointiprosessia; välineen soveltamisalaa sekä johdonmukaisuutta politiikan ja avun välillä; rajat ylittävän yhteistyön sääntöjä; täytäntöönpanosäännöksiä, erityisesti suuremman joustavuuden mahdollistamiseksi; yhteyksiä sisäisiin politiikkoihin ja välineisiin ja ENI:n maantieteellistä soveltamisalaa.

- **<u>Vaihtoehto 3:</u> Esitetään kokonaan uusi väline**, jolla on erilainen maantieteellinen soveltamisala ja jossa keskitytään tavoitteisiin, jotka ovat laajempia tai erilaisia kuin ENP:n tavoitteet.

Kunkin vaihtoehdon todennäköisten taloudellisten, sosiaalisten, ympäristöä koskevien ja muiden vaikutusten perusteella on todettu seuraavaa:

- EU:n toimien lopettaminen (vaihtoehto 0) vähentäisi ja heikentäisi huomattavasti tähän mennessä aikaansaatujen vaikutusten kestävyyttä. Lisäksi se vaikuttaisi kielteisesti EU:n yleisiin suhteisiin ENP-kumppaneihinsa.

- Nykyisen välineen pitäminen entisellään (vaihtoehto 1) saisi kumppanimaissa aikaan myönteisiä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia.

- Välineen muuttaminen (vaihtoehto 2) lisäisi nykyisellä järjestelyllä aikaansaatuja myönteisiä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia, ja sillä tavoin saataisiin aikaan vielä myönteisempiä, hallintotapaa koskevia vaikutuksia, erityisesti soveltamalla ”enemmällä enemmän” -periaatetta.

- Kokonaan uuden välineen esittäminen (vaihtoehto 3) vaikuttaisi kielteisesti erityisesti siihen, miten EU:n toimet vastaavat ENP:n tavoitteita, ja vähentäisi EU:n uskottavuutta alueella.

Analyysin ja erilaisten vaikutusten (globaalien, taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten) perusteella vaihtoehto 0 ja vaihtoehto 3 hylättiin, koska niillä ei olisi myönteisiä vaikutuksia eivätkä ne auttaisi ENP:n tavoitteiden saavuttamisessa. Vaihtoehdolla 2 olisi suurimmat mahdollisuudet saada aikaan myönteisiä vaikutuksia ja mukauttaa nykyiset yhteistyöpuitteet uuteen politiikkakontekstiin, ENP:n tavoitteisiin ja haasteisiin, joita on määritelty arviointien ja saatujen kokemusten perusteella. Vaihtoehto 1 olisi toiseksi paras vaihtoehto nykyisten myönteisten vaikutusten säilyttämiseksi, mutta sillä ei kuitenkaan voitaisi saavuttaa uuden ENP:n tavoitteita eikä ratkaista nykyisen järjestelyn yhteydessä havaittuja haasteita ja ongelmia.

Siksi vaihtoehto 2 on paras.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

ENP:n yleinen linja ja perusta määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklassa. ENP:tä tukevan rahoitusvälineen, tulevan Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen, oikeusperustan muodostavat **SEUT-sopimuksen[10] 209 artiklan 1 kohta** ja **212 artiklan 2 kohta**.

Toissijaisuusperiaate

EU:n tason toimet tuovat olennaista lisäarvoa, joka liittyy useisiin tekijöihin:

- Naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa maissa, joissa omien sääntöjen ja normien, suuntaviivojen ja toimenpiteiden mukauttaminen EU:n vastaaviin kuuluu keskeisiin politiikan tavoitteisiin, parhaat edellytykset avun antamiseen on EU:lla. Esimerkiksi talouden yhdentymistä EU:n sisämarkkinoihin, Schengen-alueelle pääsyä tai osallistumista EU:n ohjelmiin voidaan tukea ainoastaan EU:n tasolla. Näin ollen EU on useimmissa ENP-maissa johtava yhteistyökumppani. Jäsenvaltiot, kansainväliset rahoituslaitokset ja muut avunantajat ovat laajasti hyväksyneet tämän EU:n roolin. EU:n naapurimaiden auttaminen EU:n politiikkoihin, sääntöihin ja standardeihin mukautumisessa on ENP-kumppanimaissa keskeinen uudistusten veturi.

- Yksinään EU:lla, jonka 27 jäsenvaltiota toimivat yhteisten toimintalinjojen ja strategioiden puitteissa, on tarvittava painoarvo globaaleihin haasteisiin vastaamiseksi. Kansallisen tason toimet voivat olla rajallisia ja hajanaisia, sillä hankkeet ovat usein niin pieniä, ettei niillä ole pysyvää merkitystä. Jäsenvaltioiden työn virtaviivaistaminen EU:n kautta parantaa EU:n toimien koordinointia ja tuloksellisuutta.

- Budjettirajoitusten aikana, kun useat jäsenvaltiot ovat päättäneet luopua kokonaan joistakin yhteistyöaloista ja lopettaa tukensa tietyille maille, EU voi olla aktiivinen demokratian, rauhan, vakauden, vaurauden ja köyhyydentorjunnan edistämisessä naapurialueillaan. Tätä taustaa vasten avun kanavoiminen EU:n tasolla, jossa todellisia tuloksia voidaan saada aikaan, on puhtaasti talouden näkökulmasta järkevämpää kuin koskaan. Se on myös halvempaa. Hallinnolliset kustannukset ovat alhaisempia kuin tärkeimpien kahdenvälisen avun antajien keskimääräiset hallinnolliset kustannukset.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Uuteen Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineeseen EU:n talousarvioista osoitettavien määrärahojen tason olisi vastattava tarkistetun Euroopan naapuruuspolitiikan kunnianhimoisia tavoitteita.

Euroopan komissio ehdottikin 29. kesäkuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio” 18 182 300 000 euron (nykyhintoina) osoittamista ENI:lle vuosiksi 2014–2020.

---

[10] Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus.

Ennustettavuuden varmistamiseksi EU:n ulkoisen toiminnan tavoitteita vastaavasti asetetaan Yhteinen Erasmus -ohjelman puitteissa käyttöön rahoitusta korkea-asteen koulutukseen liittyviä toimia varten kahden monivuotisen määrärahan muodossa. Niistä toinen kattaa ensimmäiset neljä vuotta ja toinen loput kolme vuotta. Tämän rahoituksen on tarkoitus vastata ENI:n suuntaa antavaa monivuotista ohjelmointia kyseisten maiden tarpeiden ja tavoitteiden mukaisesti. Määrärahoja voidaan tarkistaa EU:n ulkoisen toiminnan tavoitteiden mukaisesti, jos olosuhteet muuttuvat odottamattomatta merkittävästi tai tapahtuu suuria poliittisia muutoksia. Kyseisten varojen käyttöön sovelletaan Yhteisen Erasmuksen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o [--][11] säännöksiä.

Yksityiskohtainen arvio ehdotuksen rahoitusvaikutuksista esitetään erillisessä ENI-säädöksen rahoitusselvityksessä.

5. KESKEISET OSATEKIJÄT

Yksityiskohtainen selostus ehdotuksen säännöksistä

Ehdotuksen keskeiset osatekijät (nykyiseen järjestelyyn verrattuna) ja niiden perustelut ovat seuraavat:

- Sovelletaan ”enemmällä enemmän” -periaatetta ja molemminpuolista vastuuvelvollisuutta ENP:n uuden vision mukaisesti erityisesti määrärahojen ja ohjelmoinnin eriyttämistä koskevilla säännöksillä;

- Vähennetään ohjelmointiprosessin monimutkaisuutta ja pituutta, jotta sitä voidaan virtaviivaistaa, lyhentää ja keskittää paremmin erityisesti niiden ENP-kumppaneiden osalta, jotka ovat yhdessä EU:n kanssa sopineet toimintasuunnitelmissa tai vastaavissa asiakirjoissa strategisista tavoitteista;

- Virtaviivaistetaan rahoitusvälineen soveltamisalaa niin, että joustavuus ja keskittyminen politiikan tavoitteisiin ja yhteistyön keskeisiin osa-alueisiin ovat tasapainossa.

- Mukautetaan täytäntöönpanosäännöksiä ja parannetaan ulkoisen toiminnan välineiden keskinäistä johdonmukaisuutta;

- Parannetaan rajat ylittävää yhteistyötä koskevia säännöksiä, jotta ohjelmien tuloksellinen ja nopea toteuttaminen helpottuisi.

- Edistetään läheisempiä yhteyksiä EU:n sisäisiin välineisiin ja politiikkoihin esimerkiksi lisäämällä yhteistyötä komission kanssa ohjelmointivaiheessa ja edistämällä tarpeen mukaan mekanismeja, joiden avulla voidaan koota yhteen varoja EU:n talousarvion sisäisen ja ulkoisen toiminnan otsakkeista;

- Reagoidaan kehittyvään Venäjä-suhteeseen muuttamalla säännöksiä Venäjän oikeudesta ENI-rahoitukseen niin, että niissä näkyy Venäjän erityisasema EU:n naapurina ja strategisena kumppanina.

---

[11] EUVL L .

Yksinkertaistaminen

ENI:tä koskeva ehdotus sisältää säännöksiä, joilla rahoitusvälinettä joiltakin osin yksinkertaistetaan. Rahoitusvälineen soveltamisalaa on virtaviivaistettu supistamalla nykyisen ENPI-asetuksen 29 temaattista alaa kuuteen tavoitteeseen. Lisäksi on otettu käyttöön uusi, yksinkertaistettu ohjelmointiväline (yhdistetty tukikehys), jota sovelletaan useimpiin naapurimaihin. Tämä uusi ohjelmointiasiakirja on strategia-asiakirjoja ja suuntaa antavia monivuotisia ohjelmia lyhyempi. Sillä vältetään päällekkäisyyttä niiden tietojen kanssa, joita EU:n ja sen naapureiden suhteiden perustana olevat oikeudelliset ja poliittiset asiakirjat sisältävät. Lisäksi sen on määrä auttaa lyhentämään ohjelmointiprosessia ja sillä tavoin pienentää hallinnollisia kustannuksia. Uudella artiklalla, joka mahdollistaa ENI:n varojen ja EU:n talousarvion relevantin sisäisen otsakkeen varojen kokoamisen yhteen ja yhteisen säännöstön soveltamisen toimenpiteisiin, joilla vastataan erityisesti rajat ylittäviin haasteisiin, parannetaan merkittävästi tehokkuutta ja pienennetään hallinnollisia kustannuksia, joita tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta aiheutuu.

Komission ensisijainen tavoite tämän uuden asetuksen suhteen, kuten myös muiden monivuotiseen rahoituskehykseen kuuluvien ohjelmien suhteen, on yksinkertaistaa sääntely-ympäristöä ja parantaa kumppanimaiden ja -alueiden, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, pk-yritysten ym. EU-avun saantia, mikäli ne ajavat asetuksen tavoitteita.

Uuden ENI-asetuksen yksinkertaistettujen ja joustavien menettelyjen on määrä johtaa nopeampaan täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymiseen ja EU:n avun nopeampaan toimittamiseen erityisesti kriisitilanteissa tai silloin, kun demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeudet ja perusvapaudet ovat uhattuina, tai luonnon tai ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä. Myös erityisen merkittäviä ulkoisen toiminnan säännöksiä sisältävän varainhoitoasetuksen tarkistus auttaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja pienyrityksiä osallistumaan rahoitusohjelmiin, kun sääntöjä yksinkertaistetaan, osallistumiskustannuksia pienennetään ja rahoituksen myöntämismenettelyjä nopeutetaan. Komissio aikoo panna tämän asetuksen täytäntöön käyttämällä uudessa varainhoitoasetuksessa säädettyjä uusia joustavia menettelyjä.

Lisäksi tilanne yksinkertaistuu myös sillä, että laaditaan kaikki yleiset ja yhteiset säännökset sisältävä horisontaalinen puiteasetus, jolla lisätään ulkoisen toiminnan välineiden keskinäistä johdonmukaisuutta.

2011/0405 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 artiklan 1 kohdan ja 212 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[12],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[13],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tämä asetus kuuluu Euroopan unionin ulkoisia politiikkoja suoraan tukeviin välineisiin. Sillä korvataan eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24 päivänä lokakuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1638/2006[14], jonka voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

(2) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaan unioni luo naapurimaittensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamaan aikaan unionin arvoihin perustuvan alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet.

(3) Unioni pyrkii edistämään, kehittämään ja vakiinnuttamaan perustanaan olevat vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen arvot sekä tasa-arvon ja oikeusvaltion periaatteet käymällä vuoropuhelua ja tekemällä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa.

---

12 EUVL C , , s. .
13 EUVL C , , s. .
14 EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

(4) Euroopan naapuruuspolitiikalla on sen käynnistämisestä asti merkittävästi lujitettu suhteita kumppanimaihin, ja se on tuottanut konkreettisia etuja sekä unionille että sen kumppaneille.

(5) Unioni tarjoaa Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa naapurimaille erityissuhteen, joka perustuu molemminpuoliseen sitoutumiseen demokratian ja ihmisoikeuksien arvoihin, oikeusvaltioperiaatteeseen, hyvään hallintotapaan sekä markkinatalouden ja kestävän kehityksen periaatteisiin.

(6) Kaksi keskeistä poliittista aloitetta on muovannut alueellista yhteistyötä Euroopan unionin naapurustossa: unionin ja sen itäisten naapureiden välinen itäinen kumppanuus ja unionin ja sen Välimeren eteläpuolisten naapureiden välinen Välimeren unioni. Nämä aloitteet muodostavat jaettuun omistajuuteen ja vastuuseen perustuvat merkitykselliset poliittiset puitteet, joissa voidaan syventää suhteita kumppanimaihin ja kumppanimaiden kesken.

(7) Euroopan naapuruuspolitiikan käynnistymisen ja eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen perustamisen jälkeen on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Näitä ovat suhteiden syventyminen, alueellisten hankkeiden käynnistäminen ja alueella käynnissä olevat demokratisoitumisprosessit. Tältä pohjalta esitettiin vuonna 2011 naapuruuspolitiikan kokonaisvaltaisen strategisen uudelleentarkastelun tuloksena uusi Euroopan naapuruuspolitiikan visio. Siinä hahmotellaan päätavoitteet yhteistyölle, jota unioni tekee naapurimaidensa kanssa, ja annetaan enemmän tukea niille kumppaneille, jotka ovat sitoutuneet demokraattisen yhteiskunnan rakentamiseen ja uudistusten toteuttamiseen ”enemmällä enemmän” -periaatteen ja molemminpuolisen vastuuvelvollisuuden periaatteen mukaisesti.

(8) Tästä välineestä ja Euroopan aluekehitysrahastosta olisi tuettava rajat ylittävän yhteistyön ohjelmia Euroopan unionin ulkorajoilla kumppanimaiden ja jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan edistää kokonaisvaltaista ja kestävää alueellista kehitystä toistensa naapureina olevien raja-alueiden välillä sekä tasapainoista alueellista yhdentymistä koko yhteisössä ja yhteisön ja sen naapurimaiden kesken.

(9) Lisäksi on tärkeää vaalia ja helpottaa yhteistyötä unionin ja sen kumppaneiden yhteiseksi hyväksi muun muassa kokoamalla yhteen resursseja unionin talousarvion sisäisen toiminnan ja ulkoisen toiminnan välineistä erityisesti rajat ylittävää yhteistyötä, naapurimaihin ulottuvia unionin edun mukaisia infrastruktuurihankkeita ja muita yhteistyön osa-alueita varten.

(10) Niiden Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvien raja-alueiden ja Venäjän federaation alueiden, jotka tällä hetkellä osallistuvat rajat ylittävään yhteistyöhön, olisi voitava jatkaa osallistumistaan. On myös tärkeää, että liittymistä valmistelevan tukivälineen piiriin kuuluvien maiden raja-alueet voivat osallistua rajat ylittävään yhteistyöhön. Euroopan talousalueen maiden osallistumisen rajat ylittävän yhteistyön ohjelmiin olisi edelleen perustuttava niiden omiin resursseihin.

(11) Rajat ylittävään yhteistyöhön osallistuvien EU:n jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden odotetaan tarjoavan kansallista osarahoitusta. Tämä vahvistaa maiden omistajuutta, lisää ohjelmien käytettävissä olevia varoja ja helpottaa paikallisten toimijoiden osallistumista.

(12) Rajat ylittävällä yhteistyöllä myötävaikutetaan voimassa olevien ja tulevien makroaluestrategioiden toteuttamiseen tilanteen mukaan.

(13) Unionin naapureina oleville kehitysmaille Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä toimitettavan tuen olisi oltava johdonmukaista unionin ulkoisten politiikkojen ja erityisesti sen kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden ja periaatteiden kanssa, mukaan lukien yhteinen julkilausuma kehityspolitiikasta ”Eurooppalainen konsensus”, jonka neuvosto, neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, Euroopan parlamentti ja komissio hyväksyivät 20 päivänä joulukuuta 2005.

(14) Yhteisellä EU–Afrikka-strategialla on merkitystä suhteissa Pohjois-Afrikan välimerellisiin naapurimaihin.

(15) Unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi parannettava naapurimaiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevien politiikkojensa johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä. Jotta unionin tekemä ja jäsenvaltioiden tekemä yhteistyö täydentäisivät ja vahvistaisivat toisiaan, on syytä säätää yhteisestä ohjelmoinnista, jota olisi toteutettava aina kun se on mahdollista ja asianmukaista.

(16) Tähän asetukseen perustuva unionin tuki olisi periaatteessa mukautettava kumppanimaiden vastaaviin kansallisiin, alueellisiin tai paikallisiin strategioihin ja toimenpiteisiin.

(17) Naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa maissa, joissa omien sääntöjen ja normien mukauttaminen unionin vastaaviin kuuluu keskeisiin politiikan tavoitteisiin, parhaat edellytykset tämän tuen antamiseen on unionilla. Tiettyä erityistukea voidaan tarjota ainoastaan unionin tasolla.

(18) Jäsenvaltiot eivät myöskään voi saavuttaa riittävällä tavalla tämän asetuksen tavoitteita eli edistää poliittista yhteistyötä ja asteittaista taloudellista yhdentymistä Euroopan unionin ja naapurimaiden välillä, vaan toiminnan laajuuden takia ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(19) Euroopan unionin ulkoisen tuen rahoitustarpeet kasvavat, mutta unionin talous- ja budjettitilanne rajoittaa tällaiseen tukeen käytettävissä olevia resursseja. Siksi komission on pyrittävä mahdollisimman tehokkaaseen resurssien käyttöön käyttämällä rahoitusvälineitä, joilla on vipuvaikutus. Tällaista vaikutusta voitaisiin lisätä mahdollistamalla rahoitusvälineiden sijoittamien ja tuottamien varojen käyttö ja uudelleenkäyttö.

(20) Ilmastonmuutoksen torjunta on suurimpia unionin kohtaamia haasteita, ja siihen vastaamiseksi tarvitaan kiireellisesti kansainvälisiä toimia. Kesällä 2011 annettuun, monivuotista rahoituskehystä koskevaan komission tiedonantoon on kirjattu aikomus korottaa unionin talousarvion ilmastonmuutosmäärärahojen osuus vähintään 20 prosenttiin. Tällä asetuksella olisi myötävaikutettava kyseiseen päämäärään.

(21) Sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden olisi oltava poikkileikkaava tavoite kaikissa tämän asetuksen nojalla toteutettavissa toimissa.

(22) Unioni on suhteissaan kumppaneihinsa ympäri maailman sitoutunut edistämään ihmisarvoista työtä sekä kansainvälisesti hyväksyttyjen työtä koskevien normien ja monenvälisten ympäristösopimusten ratifiointia ja tuloksellista täytäntöönpanoa.

(23) Euroopan unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin seuraamukset. Nämä toimenpiteet toteutetaan kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten mukaisesti.

(24) Rajat ylittävän yhteistyön ohjelmien täytäntöönpanoasiakirjoja olisi kutsuttava yhteisiksi toimenpideohjelmiksi, jotta terminologia olisi yhdenmukaista Euroopan alueellisen yhteistyön terminologian kanssa.

(25) Jotta neuvoston tekemien poliittisten päätösten tulokset näkyisivät nopeasti tässä asetuksessa, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteessä olevan tuensaajamaiden luettelon päivittämiseksi.

(26) Vaikka unionin ulkoisen toiminnan välineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä säädetään ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o .../...[15], komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen III osastossa perustettujen rajat ylittävän yhteistyön mekanismien edellyttämien täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan lisäksi varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(27) Tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(28) Täytäntöönpanovaltaa, joka liittyy 7 artiklan 1–3 kohtaan sekä 9 artiklan 1 kohtaan, olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[16] mukaisesti. Kun otetaan huomioon kyseisten täytäntöönpanosäädösten luonne, erityisesti niiden politiikkaa suuntaava luonne, ja taloudelliset vaikutukset, niiden hyväksymiseen olisi periaatteessa käytettävä tarkastelumenettelyä, ellei ole kyse kustannuksiltaan vähäisistä toimenpiteistä.

(29) Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatio ja toiminta kuvataan neuvoston päätöksessä 2010/427/EU,

---

15 EUVL L .

16 EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I osasto - TAVOITTEET JA PERIAATTEET

1 artikla

Yleinen tavoite ja soveltamisala

1. Unionin tavoitteena on luomalla erityissuhde kehittää vaurauden ja hyvien naapurisuhteiden alue, joka käsittää Euroopan unionin ja tämän asetuksen liitteessä luetellut maat ja alueet, jäljempänä ’kumppanimaat’.

2. Tämän asetuksen mukaista unionin tukea on käytettävä kumppanimaiden hyödyksi, ja sitä voidaan käyttää myös EU:n ja kumppanimaiden yhteiseksi hyödyksi.

3. Unionin rahoitusta voidaan käyttää myös Venäjän federaation osallistumiseen rajat ylittävään yhteistyöhön ja relevantteihin useita maita koskeviin ohjelmiin ottaen huomioon Venäjän federaation erityisaseman sekä unionin naapurina että strategisena kumppanina alueella.

2 artikla

Unionin tuen erityistavoitteet

1. Tämän asetuksen mukaisella tuella edistetään unionin ja kumppanimaiden poliittista yhteistyötä ja asteittaista taloudellista yhdentymistä ja erityisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimusten, assosiaatiosopimusten tai muiden voimassa olevien ja tulevien sopimusten sekä yhteisesti sovittujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa.

2. Unionin tuella olisi pyrittävä erityisesti:

   a) edistämään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, oikeusvaltioperiaatetta ja tasa-arvon periaatteita, luomaan syvä ja kestävä demokratia, edistämään hyvää hallintotapaa ja kehittämään kukoistava kansalaisyhteiskunta, johon myös työmarkkinaosapuolet kuuluvat;

   b) saavuttamaan asteittainen yhdentyminen unionin sisämarkkinoihin ja lisäämään alakohtaista ja monialaista yhteistyötä muun muassa lähentämällä lainsäädäntöä ja sääntelyä unionin ja muihin kansainvälisiin normeihin, rakentamalla tähän liittyviä instituutioita ja investoimalla erityisesti verkkoyhteyksiin;

   c) luomaan edellytykset hyvin hallitulle ihmisten liikkuvuudelle ja ihmisten väliselle kanssakäymiselle;

   d) kaikin puolin kestävään ja osallistavaan kehitykseen sekä köyhyyden vähentämiseen, myös yksityissektoria kehittämällä; edistämään sisäistä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, maaseudun

kehittämistä, ilmastonmuutostoimia sekä katastrofivalmiuksia ja -palautuvuutta;

e) edistämään luottamuksen rakentamista ja muita turvallisuutta lisääviä toimenpiteitä sekä konfliktien ehkäisemistä ja ratkaisemista;

f) lisäämään alueiden osien välistä, alueellista ja naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvan alueen laajuista yhteistyötä sekä rajat ylittävää yhteistyötä.

3. Näiden tavoitteiden saavuttamista on mitattava käyttäen muun muassa politiikan täytäntöönpanoa koskevia EU:n määräaikaiskertomuksia ja 2 kohdan a, d ja e alakohdan osalta kansainvälisten järjestöjen ja muiden elinten luomia asiaa koskevia indikaattoreita; 2 kohdan b, c ja d alakohdan osalta EU:n sääntelykehyksen käyttöönottoa kumppanimaissa; ja 2 kohdan c ja f alakohdan osalta asiaa koskevien sopimusten ja yhteistyötoimien määrää. Indikaattoreita ovat muun muassa riittävästi seuratut demokraattiset vaalit, korruption laajuus, kauppavirrat ja sisäistä taloudellista eriarvoisuutta, kuten työllisyyttä, mittaavat indikaattorit.

4. Unionin tukea voidaan käyttää myös muilla alueilla, jos se on Euroopan naapuruuspolitiikan yleisten tavoitteiden mukaista.

3 artikla

Poliittinen kehys

1. Yleisen poliittisen kehyksen tämän asetuksen nojalla annettavan unionin tuen ohjelmointia ja täytäntöönpanoa varten muodostavat kumppanuus- ja yhteistyösopimukset, assosiaatiosopimukset ja muut voimassa olevat tai tulevat sopimukset, joilla luodaan suhteet kumppanimaihin, vastaavat tiedonannot, neuvoston päätelmät ja Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä kumppanimaiden kanssa pidettävien ministerikokousten päätelmät.

2. Unionin tuen ensisijaisista tavoitteista päätettäessä lähtökohtana ovat kumppanimaiden ja unionin välillä yhteisesti sovitut toimintasuunnitelmat tai muut vastaavat asiakirjat.

3. Ellei unionilla ja kumppanimailla ole 1 kohdassa mainittuja sopimuksia, unionin tukea voidaan antaa, kun sen katsotaan edistävän unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamista, jolloin apu on suunniteltava kyseisten tavoitteiden mukaisesti ottaen huomioon kyseisen maan tarpeet.

4 artikla

Eriyttäminen, kumppanuus ja yhteisrahoitus

1. Tämän asetuksen nojalla annettava unionin tuki kullekin kumppanimaalle on eriytettävä muodoltaan ja määrältään sen mukaan, miten kumppanimaa on sitoutunut uudistuksiin ja miten se edistyy näiden uudistusten toteuttamisessa. Eriyttämisessä on otettava huomioon, miten kunnianhimoisella tasolla maan kumppanuus unionin kanssa on, miten se edistyy syvän ja kestävän demokratian rakentamisessa, miten se

edistyy sovittujen uudistustavoitteiden toteuttamisessa, mitkä ovat maan tarpeet ja valmiudet ja mikä on unionin tuen mahdollinen vaikutus.

2. Periaatteena on, että tämän asetuksen mukainen unionin tuki vahvistetaan kumppanuussuhteessa tuensaajien kanssa. Kumppanuudessa on otettava tapauksesta riippuen kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset, muut sidosryhmät, kansalaisyhteiskunta, työmarkkinaosapuolet ja muut valtiosta riippumattomat toimijat mukaan unionin tuen valmisteluun, täytäntöönpanoon ja seurantaan.

3. Periaatteena on, että kumppanimaat yhteisrahoittavat tämän asetuksen nojalla annettavaa unionin tukea julkisilla varoilla, tuensaajilta saatavilla osuuksilla tai muista lähteistä saatavilla varoilla. Samaa periaatetta on sovellettava yhteistyöhön Venäjän federaation kanssa, erityisesti 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ohjelmien osalta. Yhteisrahoitusta koskevat vaatimukset voidaan poistaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jos se on tarpeen kansalaisyhteiskunnan ja valtiosta riippumattomien toimijoiden kehityksen tukemiseksi, rajoittamatta kuitenkaan varainhoitoasetuksessa asetettujen muiden ehtojen noudattamista.

5 artikla

Johdonmukaisuus ja avunantajien toiminnan koordinointi

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä on huolehdittava johdonmukaisuudesta unionin ulkoisen toiminnan muiden alojen kanssa sekä unionin muiden politiikkojen kanssa. Tätä varten tämän asetuksen nojalla rahoitettavien toimenpiteiden, myös niiden, joita Euroopan investointipankki (EIP) hallinnoi, on perustuttava 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteistyöasiakirjoihin sekä unionin etuihin, politiikan ensisijaisiin tavoitteisiin ja strategioihin. Toimenpiteissä on noudatettava sellaisten monenvälisten sopimusten ja kansainvälisten yleissopimusten mukaisia sitoumuksia, joiden sopimuspuolia unioni ja kumppanimaat ovat.

2. Komission, jäsenvaltioiden ja Euroopan investointipankin (EIP) on varmistettava johdonmukaisuus tämän asetuksen nojalla annettavan tuen sekä unionin, jäsenvaltioiden ja Euroopan investointipankin antaman muun tuen välillä.

3. Tuen toimittamisen ja poliittisen vuoropuhelun tuloksellisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi unionin ja jäsenvaltioiden on sovitettava omat tukiohjelmansa yhteen ulkoisen tuen alalla vahvistettujen, toiminnan koordinoinnin vahvistamista koskevien periaatteiden mukaisesti ja toimintaperiaatteiden ja menettelyjen yhdenmukaistamiseksi. Koordinointiin on sisällytettävä säännöllisiä neuvotteluja sekä tiivistä asiaankuuluvien tietojen vaihtoa tukiprosessin eri vaiheissa etenkin käytännön tasolla, ja se voi johtaa yhteiseen ohjelmointiin, delegoituun yhteistyöhön ja/tai järjestelyjen siirtoon.

4. Unioni toteuttaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tarvittavat toimet varmistaakseen asianmukaisen koordinoinnin ja yhteistyön monenvälisten ja alueellisten järjestöjen ja yksiköiden, kuten eurooppalaisten rahoituslaitosten, kansainvälisten rahoituslaitosten, Yhdistyneiden Kansakuntien elinten, rahastojen ja ohjelmien, yksityisten ja poliittisten säätiöiden sekä Euroopan unionin ulkopuolisten

avunantajien kanssa.

II osasto – SUUNTAA ANTAVA OHJELMOINTI JA VAROJEN KOHDENTAMINEN

6 artikla

Ohjelmalajit

1. Tämän asetuksen mukainen unionin tuki kohdennetaan seuraavin välinein:

   a) kahdenväliset ohjelmat, joilla tuetaan yhtä kumppanimaata;

   b) useita maita koskevat ohjelmat, joilla vastataan kaikille tai joillekin kumppanimaille yhteisiin haasteisiin tai jotka koskevat koko alueen tai sen osan käsittävää yhteistyötä vähintään kahden kumppanimaan välillä ja joihin voi sisältyä yhteistyötä Venäjän federaation kanssa;

   c) vähintään yhden jäsenvaltion ja vähintään yhden kumppanimaan ja/tai Venäjän federaation välistä rajat ylittävää yhteistyötä koskevat ohjelmat, jotka toteutetaan maiden yhteisenä rajana olevalla EU:n ulkorajalla.

2. Tämän asetuksen nojalla annettava unionin tuki pannaan täytäntöön yhteisen täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti.

7 artikla

Ohjelmointi ja suuntaa antava varojen kohdentaminen yhtä maata ja useita maita koskeviin suuntaa antaviin ohjelmiin

1. Niiden maiden osalta, joilla on 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asiakirja, on hyväksyttävä kattava monivuotinen yhdistetty tukikehys yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Yhdistetyssä tukikehyksessä on tarkasteltava edistymistä suhteessa poliittiseen kehykseen ja lueteltava unionin tuen ensisijaiset tavoitteet, jotka valikoidaan lähinnä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista ja kumppanimaiden strategioista tai suunnitelmista ja joihin unionin suorittama säännöllinen arviointi on osoittanut tarvittavan tukea. Siinä on asetettava myös niiden rahoituksen suuntaa antava taso. Yhdistetyn tukikehyksen voimassaoloajan on vastattava 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiakirjan voimassaoloaikaa.

2. Niiden maiden osalta, joilla ei ole 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa, on hyväksyttävä kattava ohjelmointiasiakirja, johon sisältyy strategia ja suuntaa antava monivuotinen ohjelma, yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Siinä on määriteltävä unionin toimintastrategia, jonka perustana ovat analyysi kyseisen maan tilanteesta ja sen suhteista unioniin, kumppanimaiden strategiat tai suunnitelmat, unionin tuen

ensisijaiset tavoitteet ja rahoituksen suuntaa antava taso ensisijaisiin tavoitteisiin jaoteltuna. Tämän monivuotisen asiakirjan voimassaoloajan on oltava asianmukainen.

3. Useita maita koskevien ohjelmien osalta on hyväksyttävä kattava ohjelmointiasiakirja, johon sisältyy strategia ja suuntaa antava monivuotinen ohjelma, yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Siinä on määriteltävä alueelle tai sen osaan suunnattavan unionin tuen ensisijaiset tavoitteet ja rahoituksen suuntaa antava taso ensisijaisiin tavoitteisiin jaoteltuna. Tämän monivuotisen asiakirjan voimassaoloajan on oltava asianmukainen.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhdistettyjä tukikehysasiakirjoja on tarkasteltava tarvittaessa uudelleen, ja niitä voidaan tarkistaa yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja ohjelmointiasiakirjoja on tarkasteltava ohjelman puolivälissä tai tarvittaessa uudelleen, ja niitä voidaan tarkistaa saman menettelyn mukaisesti.

5. Yhtä maata ja useita maita koskevien ohjelmien määrärahoista on päätettävä läpinäkyvin ja objektiivisin perustein 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu eriyttämisperiaate huomioon ottaen.

6. Silloin kun on välttämätöntä toteuttaa tuloksellisempia toimenpiteitä unionin ja kumppanimaiden yhteiseksi hyväksi esimerkiksi ylikansallisen yhteistyön ja verkkoyhteyksien osa-alueella, tämän asetuksen nojalla myönnettävää rahoitusta voidaan yhdistää rahoitukseen, josta säädetään muissa rahoitusvälineiden perustamista koskevissa unionin asetuksissa. Tällaisessa tapauksessa komissio päättää, mitä yhtä sääntökokonaisuutta täytäntöönpanoon olisi sovellettava.

7. Jäsenvaltioiden ja muiden avunantajien, jotka ovat sitoutuneet kohdentamaan tukensa yhdessä EU:n kanssa, on oltava mukana ohjelmointiprosessissa. Niiden maksuosuudet voidaan myös tarvittaessa sisällyttää ohjelmointiasiakirjoihin.

8. Jos jäsenvaltiot ja muut avunantajat ovat sitoutuneet kohdentamaan tukensa yhdessä, 1 kohdassa tarkoitettu yhdistetty tukikehys sekä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut ohjelmointiasiakirjat voidaan korvata yhteisellä monivuotisella ohjelmointiasiakirjalla, kunhan se täyttää kyseisissä säännöksissä asetetut vaatimukset.

9. Kriisitilanteissa tai demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien ollessa uhattuna sekä luonnonkatastrofien tai ihmisten toimista johtuvien katastrofien yhteydessä voidaan suorittaa ohjelmointiasiakirjojen tapauskohtainen uudelleentarkastelu. Tällaisen hätätilanteessa tehtävän uudelleentarkastelun yhteydessä on varmistettava, että johdonmukaisuus tämän asetuksen nojalla myönnettävän ja muista unionin rahoitusvälineistä myönnettävän tuen välillä säilyy. Hätätilanteessa tehtävän uudelleentarkastelun seurauksena voidaan hyväksyä tarkistettuja ohjelmointiasiakirjoja. Jos näin tapahtuu, komission on lähetettävä tarkistetut ohjelmointiasiakirjat Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä.

III osasto – RAJAT YLITTÄVÄ YHTEISTYÖ

8 artikla

Maantieteellinen tukikelpoisuus

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja rajat ylittävän yhteistyön ohjelmia voidaan perustaa:

   a) maarajojen osalta sellaisia NUTS 3 -tason tai vastaavia alueyksiköitä varten, jotka rajoittuvat jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden ja/tai Venäjän federaation välisiin maarajoihin;

   b) merirajojen osalta sellaisia NUTS 3 -tason tai vastaavia alueyksiköitä varten, jotka rajoittuvat jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden ja/tai Venäjän federaation välisiin merirajoihin ja joiden välinen etäisyys on enintään 150 kilometriä, rajoittamatta kuitenkaan mahdollisia mukautuksia, joita tarvitaan yhteistyötoiminnan johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden varmistamiseksi;

   c) merialueen ympärillä sellaisia NUTS 2 -tason tai vastaavia rannikkoalueiden alueyksiköitä varten, jotka rajoittuvat jäsenvaltioille ja kumppanimaille ja/tai Venäjän federaatiolle yhteisiin merirajoihin.

2. Olemassa olevan yhteistyön jatkuvuuden varmistamiseksi ja muissa perustelluissa tapauksissa myös alueyksiköille, jotka rajoittuvat 1 kohdassa tarkoitettuihin alueisiin, voidaan sallia osallistuminen rajat ylittävään yhteistyöhön.

3. Merkittäviä yhteiskunta-, talous- ja kulttuurielämän keskuksia, jotka eivät rajoitu tukikelpoisiin alueyksikköihin, voidaan ottaa mukaan sillä edellytyksellä, että tällainen osallistuminen edistää ohjelmointiasiakirjassa esitettyjä tavoitteita.

4. Jos ohjelmat on perustettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, Euroopan komissio voi yhteisymmärryksessä kumppaneiden kanssa ehdottaa, että maantieteellinen tukikelpoisuus ulotetaan koko NUTS 2 -tason alueyksikköön, jonka alueella NUTS 3 -tason alueyksikkö sijaitsee.

9 artikla

Ohjelmointi ja varojen kohdentaminen rajat ylittävää yhteistyötä varten

1. Ohjelmointiasiakirjassa on määriteltävä:

   a) strategiset tavoitteet, joihin rajat ylittävällä yhteistyöllä pyritään;

   b) luettelo perustettavista yhteisistä toimintaohjelmista;

c) resurssien suuntaa antava jakautuminen 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen maa- ja merirajaohjelmien ja 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun merialueohjelman välillä;

d) kunkin yhteisen toimintaohjelman suuntaa antavat monivuotiset määrärahat;

e) alueyksiköt, jotka ovat oikeutettuja osallistumaan kuhunkin yhteiseen toimintaohjelmaan, ja 8 artiklan 2–4 kohdassa tarkoitetut alueet ja keskukset;

f) suuntaa antava määräraha, jolla tuetaan tarvittaessa horisontaalisia toimia valmiuksien luomiseksi, verkostoitumista ja kokemusten vaihtoa ohjelmien välillä;

g) erityissäännöksistä Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen tukemiseksi Euroopan aluekehitysrahastosta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o [...][17] nojalla vahvistetut sellaisten ylikansallisten ohjelmien maksuosuudet, joihin kumppanimaat ja/tai Venäjän federaatio osallistuvat.

Ohjelmointiasiakirjan on katettava seitsemän vuoden ajanjakso, ja komissio hyväksyy asiakirjan yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Sitä tarkastellaan ohjelman puolivälissä tai tarvittaessa uudelleen, ja sitä voidaan tarkistaa edellä mainitun menettelyn mukaisesti.

2. Yhteiset toimintaohjelmat yhteisrahoitetaan Euroopan aluekehitysrahastosta. Euroopan aluekehitysrahaston maksuosuuden kokonaismäärä määritetään erityissäännöksistä Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen tukemiseksi Euroopan aluekehitysrahastosta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o [...][18] 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti Tämän maksuosuuden käyttöön sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.

3. Liittymistä valmistelevasta tukivälineestä voidaan yhteisrahoittaa sellaisia yhteisiä toimintaohjelmia, joihin tukivälineestä myönnettävään rahoitukseen oikeutetut maat osallistuvat. Tämän yhteisrahoituksen käyttöön sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.

4. Varojen suuntaa antava kohdentaminen yhteisiin toimintaohjelmiin tehdään lähinnä tukikelpoisten alueiden väestön perusteella. Suuntaa antavia määrärahoja määritettäessä voidaan tehdä mukautuksia, joissa otetaan huomioon tasapaino Euroopan aluekehitysrahaston maksuosuuksien ja tämän rahoitusvälineen määrärahoista tulevien maksuosuuksien välillä sekä muita yhteistyön intensiteettiin vaikuttavia tekijöitä, kuten raja-alueiden erityispiirteet ja niiden kyky hallinnoida ja vastaanottaa unionin tukea.

---

17 EUVL L .
18 EUVL L .

10 artikla

Yhteiset toimintaohjelmat

1. Rajat ylittävä yhteistyö toteutetaan monivuotisina yhteisinä toimintaohjelmina, jotka kattavat johonkin rajaan tai useamman rajan kokonaisuuteen liittyvän yhteistyön ja joihin kuuluu monivuotisia toimenpiteitä, jotka edistävät yhtenäisesti asetettuja ensisijaisia tavoitteita ja jotka voidaan toteuttaa unionin tuella. Yhteisten toimintaohjelmien perustana on 9 artiklassa tarkoitettu ohjelmointiasiakirja. Niissä on oltava tiivistetty kuvaus hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka kattavat 11 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut osatekijät.

2. Maa- ja merirajoihin liittyvät yhteiset toimintaohjelmat perustetaan rajakohtaisesti tarkoituksenmukaisella aluetasolla, ja niissä on mukana vähintään yhteen jäsenvaltioon ja vähintään yhteen kumppanimaahan ja/tai Venäjän federaatioon kuuluvia alueyksikköjä.

3. Merialueisiin liittyvät yhteiset toimintaohjelmat ovat monenvälisiä. Ne perustetaan tarkoituksenmukaisella aluetasolla, ja niissä on mukana tukikelpoisia alueyksikköjä, jotka rajoittuvat usealle osallistujamaalle, joista vähintään yksi on jäsenvaltio ja yksi kumppanivaltio ja/tai Venäjän federaatio, yhteiseen merialueeseen. Niihin voi sisältyä kahdenvälistä toimintaa, joka tukee yhden jäsenvaltion ja yhden kumppanimaan ja/tai Venäjän federaation yhteistyötä.

4. Osallistujamaat tekevät yhdessä komissiolle ehdotuksia yhteisiksi toimintaohjelmiksi vuoden kuluessa 9 artiklassa tarkoitetun ohjelmointiasiakirjan hyväksymisestä. Komissio hyväksyy erikseen kunkin yhteisen toimintaohjelman arvioituaan, että se on tämän asetuksen, ohjelmointiasiakirjan ja täytäntöönpanosääntöjen mukainen.

5. Osallistujamaihin kuulumattomien maiden, Venäjän federaation tai jäsenvaltioiden alueita, jotka rajoittuvat 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyyn tukikelpoiseen alueeseen tai yhteiseen merialueeseen, jolle perustetaan yhteinen toimintaohjelma, voidaan ottaa mukaan kyseiseen yhteiseen toimintaohjelmaan, ja ne voivat saada unionin tukea 9 artiklassa tarkoitetussa ohjelmointiasiakirjassa asetettujen edellytysten mukaisesti.

6. Komission ja osallistuvien maiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen nojalla perustetut merialueohjelmat ja asetuksen (EU) N:o [...] nojalla perustetut ylikansalliset yhteistyöohjelmat, joiden maantieteellinen soveltamisala on osittain päällekkäinen, ovat kaikilta osin toisiaan täydentäviä ja tukevia.

7. Yhteisiä toimintaohjelmia voidaan tarkistaa osallistujamaiden tai komission aloitteesta seuraavankaltaisista syistä:

   - yhteistyön esisijaisten tavoitteiden muuttuminen, sosiaalis-taloudellinen kehitys,

   - asianomaisten toimenpiteiden toteuttamisesta saadut kokemukset ja seurannan ja arvioinnin tulokset,

- tarve mukauttaa käytettävissä olevien varojen määriä ja kohdentaa resursseja uudelleen.

8. Kun yhteinen toimintaohjelma on hyväksytty, komissio tekee rahoitussopimuksen kumppanimaiden ja/tai Venäjän federaation kanssa. Rahoitussopimukseen on sisällyttävä määräykset, jotka ovat tarpeen yhteisen toimintaohjelman täytäntöönpanemiseksi, ja myös muut osallistuvat maat ja 12 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittu hallintoviranomainen voivat allekirjoittaa sen.

Tarvittaessa on tehtävä osallistuvien maiden ja hallintoviranomaisen välinen yhteisymmärryspöytäkirja, jossa asetetaan rahoitusta koskevat maiden velvollisuudet.

9. Useamman kuin yhden kumppanimaan yhteinen toimintaohjelma perustetaan, jos vähintään yksi kumppanimaa allekirjoittaa rahoitussopimuksen. Muut perustetun ohjelman soveltamisalaan kuuluvat maat voivat liittyä ohjelmaan milloin tahansa allekirjoittamalla rahoitussopimuksen.

10. Jos osallistuva maa ryhtyy yhteisrahoittamaan ohjelmaa, yhteisrahoituksen antamista, käyttämistä ja seurantaa koskevat järjestelyt on selvennettävä yhteisessä toimintaohjelmassa. Kaikkien osallistuvien maiden on allekirjoitettava ohjelmaan liittyvä rahoitussopimus.

11. Yhteisissä toimintaohjelmissa voidaan myös hyödyntää rahoitusosuuksia välineistä ja välineisiin, joihin voidaan yhdistää avustuksia, kyseisten välineiden sääntöjä noudattaen ja edellyttäen, että näin voidaan myötävaikuttaa ohjelmien ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen.

12. Kumppanuuden periaatetta noudattaen osallistujamaat valitsevat yhdessä unionin tukea saavat toimet, joiden on oltava yhteisen toimintaohjelman ensisijaisten tavoitteiden ja toimenpiteiden mukaisia.

13. Erityisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa:

a) yhteistä toimintaohjelmaa ei voida toimittaa osallistujamaiden tai Euroopan unionin ja kumppanimaiden välisiin suhteisiin liittyvien ongelmien vuoksi,

tai

b) osallistujamaat eivät ole 30 päivään kesäkuuta 2017 mennessä vielä toimittaneet komissiolle yhteistä toimintaohjelmaa,

tai

c) yksikään ohjelmaan soveltamisalaan kuuluva kumppanimaa ei ole allekirjoittanut rahoitussopimusta ohjelman hyväksymistä seuraavan vuoden loppuun mennessä,

komissio ryhtyy jäsenvaltioiden kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen tarpeellisiin toimiin, jotta kyseinen jäsenvaltio voi hyödyntää Euroopan aluekehitysrahaston rahoitusta yhteiseen toimintaohjelmaan asetuksen (EU) N:o [...] 4 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti.

14. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia, rajat ylittävään yhteistyöhön liittyviä toimia tai ohjelmia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa vuosieriin useiden vuosien ajalle.

11 artikla

Yhteisten toimintaohjelmien hallinnointi

1. Yhteiset toimintaohjelmat pannaan periaatteessa täytäntöön yhteistyössä hallinnoituina. Osallistuvat maat voivat ehdottaa myös välillisesti hallinnoitua täytäntöönpanoa varainhoitoasetuksessa luetellun yksikön toimesta 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

2. Komissio vakuuttuu käytettävissä olevien tietojen perusteella, että jäsenvaltio, jos kyseessä on hallinnointi yhteistyössä, tai kumppanimaa tai kansainvälinen järjestö, jos kyseessä on välillinen hallinnointi, on perustanut ja ottanut käyttöön varainhoitoasetuksen, tämän asetuksen ja 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät.

   Asianomaisten jäsenvaltioiden, kumppanimaiden ja kansainvälisten järjestöjen on varmistettava, että niiden hallinto- ja valvontajärjestelmä toimii tehokkaasti, että rahoitustoimet ovat laillisia ja asianmukaisia ja että varojen hallinnoinnissa noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta. Komissio vastaa ohjelmien hallinnoinnista ja valvonnasta.

   Komissio voi pyytää jäsenvaltiota, kumppanimaata tai kansainvälistä järjestöä tutkimaan komissiolle esitetyn kantelun, joka koskee tämän osaston nojalla tuettujen toimien valintaa tai toteuttamista taikka hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimintaa.

3. Jotta yhteisissä toimintaohjelmissa voidaan valmistautua riittävällä tavalla täytäntöönpanoon, menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun yhteiset toimintaohjelmat on toimitettu komissiolle, ovat tukikelpoisia aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

4. Jos tukikelpoisuutta rajoitetaan yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitettu yksikkö, joka voi käynnistää ehdotus- ja tarjouspyyntöjä, on tällaisessa tapauksessa yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti oikeutettu hyväksymään tarjoajiksi hakijoita ja ehdokkaita muista kuin tukikelpoisista maista tai hyväksymään tavaroita kyseisistä maista.

12 artikla

Rajat ylittävän yhteistyön täytäntöönpanosäännöt

1. Tätä osastoa koskevat täytäntöönpanosäännöt hyväksytään delegoidulla säädöksellä 14 artiklan mukaisesti.

2. Täytäntöönpanosäännöt koskevat muun muassa

a) yhteisrahoituksen astetta ja menetelmiä;

b) yhteisten toimintaohjelmien laadintaa, muuttamista ja päättämistä;

c) ohjelman rakenteiden, kuten seurantakomitean, hallintoviranomaisen ja sen yhteisen teknisen sihteeristön sekä yhteisten valintakomiteoiden, roolia ja tehtävää, mukaan lukien niiden asema, niiden tosiasiallinen määrittäminen, tilivelvollisuus ja vastuu, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien kuvaus sekä unionin tuen teknisen hallinnon ja varainhoidon edellytykset sekä menojen tukikelpoisuus;

d) takaisinperintämenettelyt; seuranta ja arviointi;

e) näkyvyyden parantaminen ja tiedotustoimet;

f) yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteistyössä suoritettava ja välillinen hallinnointi.

IV osasto – LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Liitteen päivittäminen

Tämän asetuksen liitteessä olevaa tuensaajamaiden luetteloa voidaan päivittää naapuruuspolitiikan soveltamisalaa koskevien neuvoston poliittisten päätösten perusteella. Liitteen muuttaminen hyväksytään delegoidulla säädöksellä 14 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Edellä 12 ja 13 artiklassa tarkoitettu säädösvallan siirto on voimassa yhtä kauan kuin tämä asetus.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

3. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

15 artikla

Komitea

Komissiota avustaa Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälinettä käsittelevä komitea. Komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

16 artikla

Muun kuin liitteessä mainitun kolmannen maan osallistuminen

1. Komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja unionin rahoituksen johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden varmistamiseksi tai alueellisen tai alueiden välisen yhteistyön edistämiseksi päättää ulottaa toimien tukikelpoisuuden sellaisiin maihin ja alueisiin, jotka eivät muutoin olisi oikeutettuja rahoitukseen. Kyseisten maiden ja alueiden luonnolliset ja oikeushenkilöt voivat osallistua tällaisten toimien toteutusmenettelyihin, rajoittamatta kuitenkaan yhteisen täytäntöönpanoasetuksen 8 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Tätä mahdollisuutta koskevia säännöksiä voidaan antaa 7 artiklassa tarkoitetuissa ohjelmointiasiakirjoissa.

17 artikla

Unionin tuen keskeyttäminen

Jos kumppanimaa ei noudata demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteita, unioni voi erityisen kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta kehottaa kyseistä maata järjestämään neuvottelut molempia osapuolia tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kumppanimaiden ja -alueiden kanssa tehtyihin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin ja assosiaatiosopimuksiin sisältyvien avun keskeyttämistä koskevien määräysten soveltamista. Jos neuvottelut kyseisen maan kanssa eivät johda molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun tai jos neuvotteluista kieltäydytään tai jos tapaus on erityisen kiireellinen, neuvosto voi toteuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan 1 kohdan mukaisesti aiheellisia toimenpiteitä, joihin voi kuulua unionin tuen keskeyttäminen kokonaan tai osittain.

18 artikla

Rahoitusohje

1. Rahoituspuitteet tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten ajanjaksolla 2014–2020 ovat 18 182 300 000 euroa (nykyhintoina). Enintään 5 prosenttia rahoituspuitteiden mukaisesta määrästä myönnetään 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille rajat ylittävää yhteistyötä koskeville ohjelmille.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoituskehyksen rajoissa.

3. Jotta voidaan edistää korkea-asteen koulutuksen kansainvälistä ulottuvuutta, ulkoisista välineistä (kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineestä, liittymistä valmistelevasta tukivälineestä, kumppanuusvälineestä ja Euroopan kehitysrahastosta) osoitetaan 1 812 100 000 euron suuntaa antava määrä toimiin, jotka koskevat oppimiseen liittyvää liikkuvuutta EU:n ulkopuolisiin maihin tai maista, sekä yhteistyöhön tai poliittiseen vuoropuheluun näiden maiden viranomaisten/laitosten/organisaatioiden kanssa, kuten Yhteinen Erasmus -ohjelmasta annetun asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetään. Näiden varojen käyttöön sovelletaan Yhteinen Erasmus -ohjelmasta annetun asetuksen säännöksiä.

   Rahoitus asetetaan käyttöön kahtena monivuotisena määrärahakokonaisuutena, joista ensimmäinen kattaa ensimmäiset neljä vuotta ja toinen loput kolme vuotta. Rahoitus otetaan huomioon näiden välineiden suuntaa antavassa monivuotisessa ohjelmoinnissa kyseisten maiden osalta kartoitettujen tarpeiden ja prioriteettien mukaan. Määrärahoja voidaan tarkistaa merkittävien ennakoimattomien olosuhteiden tai merkittävien poliittisten muutosten mukaan EU:n ulkoisen toiminnan prioriteettien mukaisesti.

19 artikla

Euroopan ulkosuhdehallinto

Tätä asetusta on sovellettava Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta annetun neuvoston päätöksen 2010/427/EU mukaisesti.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE

Asetuksen 1 artiklassa tarkoitetut kumppanimaat

Algeria

Armenia

Azerbaidžan

Egypti

Georgia

Israel

Jordania

Libanon

Libya

Marokko

Moldovan tasavalta

miehitetyt palestiinalaisalueet

Syyria

Tunisia

UkrainaValko-Venäjä

EUROOPAN NAAPURUUSPOLITIIKAN RAHOITUSVÄLINEESEEN

LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

1.4. Tavoitteet

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinto- ja valvontajärjestelmä

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

2.4. Arvio valvonnan kustannuksista ja hyödyistä

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

ASIAKIRJAAN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1 Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (EU) N:o XXX Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen (ENI) perustamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)[19]

Otsake 19: Ulkosuhteet

Toiminto 19 08: Euroopan naapuruuspolitiikka ja suhteet Venäjään

Talousarvion luvun 19 08 otsake vastaa nykyistä vuosien 2007–2013 rahoitusvälineiden rakennetta. Ehdotetaan, että säilytetään sama toiminto 19 08, mutta muutetaan luvun otsake vuosiksi 2014–2020 seuraavasti:

19 08 : **Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline**

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

X Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**[20]

☐Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee

Eurooppa maailmassa: painoarvomme lisääminen maailmannäyttämöllä

---

19 ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

20 Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a tai b alakohdassa.

1.4.2. Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Euroopan naapuruuspolitiikalla pyritään saamaan aikaan EU:n rajoille alue, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus, muun muassa edistämällä poliittista assosioitumista, taloudellista yhdentymistä ja läheistä yhteistyötä eri aloilla. Vuosina 2014–2020 EU tukee edelleen näitä tavoitteita kohdennetulla rahoitusvälineellä, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineellä (ENI), joka korvaa vuonna 2006 perustetun eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen. Valtaosa EU:n talousarviosta kumppaneille annettavasta rahoituksesta katetaan ENI:stä.

Tämän asetuksen mukaisella unionin tuella edistetään Euroopan unionin ja kumppanimaiden vahvempaa poliittista yhteistyötä ja asteittaista taloudellista yhdentymistä ja erityisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimusten, assosiaatiosopimusten tai muiden voimassa olevien ja tulevien sopimusten sekä yhteisesti sovittujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa.

Unionin tuella olisi pyrittävä erityisesti:

a) edistämään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, oikeusvaltioperiaatetta ja tasa-arvon periaatteita, luomaan syvä ja kestävä demokratia, edistämään hyvää hallintotapaa ja kehittämään kukoistava kansalaisyhteiskunta, johon myös työmarkkinaosapuolet kuuluvat;

b) saavuttamaan asteittainen yhdentyminen unionin sisämarkkinoihin ja lisäämään alakohtaista ja monialaista yhteistyötä muun muassa lähentämällä lainsäädäntöä ja sääntelyä unionin ja muihin kansainvälisiin normeihin, rakentamalla tähän liittyviä instituutioita ja investoimalla erityisesti verkkoyhteyksiin;

c) luomaan edellytykset hyvin hallitulle ihmisten liikkuvuudelle ja monitasoiselle ihmisten väliselle kanssakäymiselle;

d) kaikin puolin kestävään ja osallistavaan kehitykseen, köyhyyden vähentämiseen ja työpaikkojen luomiseen, myös yksityissektoria kehittämällä; edistämään sisäistä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, maaseudun kehittämistä, ilmastonmuutostoimia sekä katastrofivalmiuksia ja -palautuvuutta;

e) edistämään luottamuksen rakentamista ja muita turvallisuutta lisääviä toimenpiteitä sekä konfliktien ehkäisemistä ja ratkaisemista;

f) lisäämään alueiden osien välistä, alueellista ja naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvan alueen laajuista yhteistyötä sekä rajat ylittävää yhteistyötä.

Unionin tukea voidaan käyttää myös muilla alueilla, jos se on Euroopan naapuruuspolitiikan yleisten tavoitteiden mukaista.

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Toiminto 19.08 nimettävä uudelleen seuraavasti: Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa tuensaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Tausta

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artikla ja uusi ENP-visio läheisemmästä, demokraattisesta, vauraasta ja vakaasta naapurustosta, jossa kukin kumppanimaa hyötyy räätälöidyn ja eriytetyn lähestymistavan eduista, edellyttävät naapuruuspolitiikan tulevan rahoitusvälineen mukauttamista vastaamaan uudistetun ENP:n suurempaa kunnianhimoa. Tämä on sitäkin tärkeämpää, koska tällaisen vision toteuttaminen ei ole ongelmatonta kumppaneille, joiden on toteutettava vaikeita ja kalliita uudistuksia ennen kuin hyödyt tulevat kokonaan esiin.

Tulevalla ENI:llä olisi erityisesti pyrittävä saavuttamaan uuden ENP-vision päätavoitteet ja puuttumaan aikaisemmin havaittuihin ongelmiin ja haasteisiin.

Tiedonannossa ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten” konkretisoidaan Itä-Eurooppaan ja Etelä-Kaukasiaan sovellettavat lähestymistavat. Tarkoituksena on jatkaa itäisen kumppanuuden täytäntöönpanoa ja pyrkiä eteläisen Välimeren maiden kanssa demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävään uuteen kumppanuuteen.

Viimeksi mainitulla kumppanuudella EU haluaa tukea Egyptissä ja Tunisiassa alkunsa saanutta demokraattista muutosta. Sitä voidaan tarjota myös muille eteläisen Välimeren maille.

Viime vuonna toteutetussa Euroopan naapuruuspolitiikan strategisessa uudelleentarkastelussa nimettiin aloja, joilla naapuruuspolitiikkaa voitaisiin merkittävästi tehostaa. Muutosprosessit eteläisen Välimeren maissa samoin kuin kansan kyseisissä maissa ilmaisema voimakas toive poliittisista ja taloudellisista muutoksista lisäävät EU:n tuen painoarvoa. Samalla on noussut esiin aloja, joilla EU ja kumppanimaat voisivat – ja niiden pitäisi – tehdä enemmän. EU on edelleen sitoutunut tukemaan demokratisointia ja uudistuksia niin eteläisellä kuin itäiselläkin naapurialueellaan.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Tässä asetuksessa säädetään EU:n toimenpiteiden keskeiset osatekijät ja perusta. Täsmälliset toimet määritellään monivuotisella ohjelmoinnilla ja vuotuisilla toimintaohjelmilla, joissa eritellään toimet, jotka EU:n on määrä toteuttaa, sekä kyseisillä toimilla tavoitellut tulokset ja vaikutukset. Tuolloin määritetään täsmälliset indikaattorit täytäntöönpanon seurannalle, jotta voidaan tarkasti mitata edistymistä politiikan tavoitteissa, pitäen mielessä kyseisen toimen ominaispiirteet. Ne pohjautuvat ENP-toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa koskeviin vuotuisiin edistymiskertomuksiin, tilastotietoihin ja/tai riippumattomien elinten tekemiin arviointeihin, jos sellaisia on, seuraavasti:

a. Edistymistä ihmisoikeuksien ja demokratian normien noudattamisessa mitataan käyttämällä kansalaisjärjestöjen, YK:n ja alueellisten elinten antamia tietoja ja tilastoja seuraavista: yhdistymis-, ilmaisun- ja kokoontumisvapaus sekä tiedonvälityksen vapaus; vaalien demokraattisuuden ja uskottavuuden riittävä seuranta; korruption aste; oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja tehokkuuden lisääntyminen; turvallisuusalan demokraattisen valvonnan lisääntyminen. Huomattakoon, että ihmisoikeuskysymyksistä ei ole käytettävissä virallisia indikaattoreita. Järjestöjen tekemien ranking-listojen avulla voidaan kuitenkin käyttää tilanteen arvioimiseen. Korkeampi sijoitus (edellisvuoteen verrattuna) liittyy yleensä edistymiseen tietyllä osa-alueella;

b. Lisääntynyttä yhdentymistä EU:n sisämarkkinoihin mitataan muun muassa kauppavirtojen muuttumisella suhteessa perusvuoteen n=0 (Eurostatin luvut); edistymisellä sääntelyn lähentämisessä EU:n normeihin ja standardeihin mitattuna suhteessa käytettävissä oleviin perusvuoden tietoihin ”n=0” ja hyvin yleisellä tasolla niiden maiden määrällä, jotka ovat tehneet pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppasopimuksen;

c. Liikkuvuuden lisääntymistä, joka liittyy parempaan rajaturvallisuuteen ja maahanmuuton hallintaan, edistymiseen liikkuvuuskumppanuuksien perustamisessa sekä viisumihelpotus- ja viisumivapaussopimuksiin, mitataan käyttämällä saatavilla olevia (Eurostatin ja/tai muiden luotettavien laitosten) tilastoja, mittaamalla matkailijavirtoja, muuttovirtoja sekä tutkija- ja opiskelijavirtoja vuonna n ja vertaamalla niitä perusvuoteen n=0;

d. Sisäisten taloudellisten erojen kaventamista; työllisyyden lisäämistä; pk-yritysten kehittämistä: politiikat, lainsäädäntö; ammatillisen koulutuksen parantamista; maatalousyhteisöjen vaurautta ja elintarviketurvan parantamista mitataan käyttämällä Eurostatin, OECD:n, Maailmanpankin, UNDP:n ja virallisia tilastoja. Niihin kuuluvat säännöllisesti päivitettävät työllisyystiedot (määrä, alat, ikä, sukupuoli), pk-yritysten luvut (perustaminen/lopettaminen), koulutusluvut, hyvinvoinnin jakautuminen ja näiden tietojen vertaaminen perusvuoteen n=0. Tässä yhteydessä kiinnitetään erityistä huomiota Gini-kertoimen mittaamiseen (tuloerojen vähenemisen tai kasvun arvioimiseen);

e. Luottamuksen lisääntymistä konfliktialueilla; ja edistymistä konfliktien ratkaisemisessa arvioidaan edistymiskertomuksiin sisältyvien osatekijöiden avulla;

f. Kumppanimaiden lisääntynyt yhteistyö raja-alueilla, lisääntynyt alueellinen vuoropuhelu, yhteistyössä toteutettujen toimien määrä vastatessa alueellisiin haasteisiin eri alueilla, yhteisten kantojen ja yhteisen toiminnan määrä; sosiaalinen ja taloudellinen kehitys raja-alueilla.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Poliittinen visio ja keskipitkän aikavälin tavoitteet

Naapuruuspolitiikan pitkän aikavälin **visiona** on alue, jolla kukin kumppanimaa kehittää EU-yhteyksiään omien toiveidensa, tarpeidensa ja kykyjensä mukaan. Politiikan tasolla tämä tarkoittaa tiiviimpää yhteistyötä EU:n kanssa ja useampia yhteisiä aloitteita molempia kiinnostavista maailmanlaajuisista kysymyksistä kansainvälisillä foorumeilla. Myös talouden saralla EU on valmis lisäämään yhteistyötä, joka johtaa kumppaneiden talouksien asteittaiseen yhdentymiseen EU:n sisämarkkinoihin. EU pyrkii osaltaan vauhdittamaan naapurimaiden osallistavaa ja kestävää kasvua, koska se tekee niistä kilpailukykyisempiä, luo kunnollisia työpaikkoja ja tukee vuosituhattavoitteiden saavuttamista ja auttaa toteuttamaan vähähiilistä kehitysstrategiaa, jotta ne voivat tehdä osuutensa ilmastonmuutoksen torjunnassa. EU:n olisi hyödynnettävä koko politiikan kirjoaan yhteisten tarpeiden ja etujen sekä kunkin maan uudistus- ja demokratiasitoumuksien mukaisesti.

Tavoitteena on vahvistaa molemminpuolista sitoutumista EU:n ja sen naapurimaiden kansalaisten poliittiseen ja taloudelliseen hyvinvointiin, koska se on paras tae yhteisestä vakaudesta ja vauraudesta. Tällainen visio on haasteellinen. Kumppanimailta vaaditaan suuria kustannuksia ja ponnisteluja ennen kuin tarvittavat uudistukset kantavat hedelmää. EU:n on puolestaan huolehdittava siitä, ettei sisämarkkinoiden moitteeton toiminta vaarannu ja että liikkuvuus toteutuu turvallisesti.

Ne kumppanit, jotka etenevät määrätietoisesti poliittisten ja taloudellisten uudistusten toteuttamisessa, voivat tehdä **assosiaatiosopimuksen itäisen kumppanuuden puitteissa** (itäiset kumppanit) tai muodostaa **demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävän kumppanuuden** (eteläiset kumppanit). Lisäksi on tarkoitus lisätä liikkuvuutta ja ihmisten välisiä kontakteja (mm. solmimalla liikkuvuuskumppanuuksia), edistää taloudellista yhdentymistä panostamalla teollisuusyhteistyöhön, pk-yritysten kehittämiseen, suoriin ulkomaisiin sijoituksiin ja kauppasuhteisiin EU:n kanssa (esim. perustamalla pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppa-alueita ja tekemällä muita sopimuksia mm. maataloudesta, palveluista ja sijoittautumisoikeudesta sekä teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä tietyillä avainaloilla) ja syventää alakohtaista yhdentymistä (esim. Euroopan laajuisilla energiamarkkinoilla, osallistumalla kansainvälisiin hiilidioksidimarkkinoihin, valmistelemalla liittymistä EU:n päästökauppajärjestelmään sekä osallistumalla EU:n ohjelmiin kussakin ohjelmassa määritettyjen edellytysten mukaisesti ja EU:n virastojen toimintaan osallistumisesta annettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti).

Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävällä kumppanuudella[21] EU haluaa tukea Egyptissä ja Tunisiassa alkunsa saanutta demokraattista muutosta. Kumppanuus on mahdollista ulottaa myös muihin maihin. Demokraattisen muutosprosessin jatkuminen edellyttää, että maat tukevat instituutioidensa uudistamista ja saavat taloutensa uuteen nousuun. Myös niiden väestön on ymmärrettävä, että EU on valmis auttamaan tässä haasteellisessa ja vaikeassa muutosvaiheessa.

Tavoitteena on lisätä ENI:n politiikkalähtöisyyttä, eriyttämistä ja joustoa, tiukentaa ehtoja ja myöntää kannustimia parhaiten suoriutuville maille kunkin kumppanuuden tavoitetaso (esim. pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppasopimuksia koskevat neuvottelut) huomioon ottaen. EU:n tuen

[21] KOM(2011) 200, 8.3.2011.

täytäntöönpanoa voitaisiin myös hajauttaa aiempaa enemmän kumppanimaihin. Ehtona on, että EU:n varainhoitosääntöjä noudatetaan ja EU:n taloudellisia etuja suojataan.

Rahoitus

Uuden ENI-rahoitusvälineen rahoituksen taso kertoo tarkistetun ENP:n kunnianhimoisuudesta. ENI:hin ehdotetaan kohdennettavan 18 182 300 000 euroa (nykyhintoina) vuosiksi 2014–2020.

Eriyttäminen

EU:n tuen taso riippuu edistymisestä demokratian rakentamisessa ja vakiinnuttamisessa, oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisesta ja uudistusvauhdista. Mitä pidemmälle ja nopeammin maa edistyy sisäisissä uudistuksissaan, sitä enemmän se saa tukea EU:lta. Lisätukea annetaan monessa muodossa, muun muassa lisäämällä sosiaalista ja taloudellista kehitystä tukevaa rahoitusta, laajentamalla institutionaalisten rakenteiden kokonaisvaltaisia kehittämisohjelmia, parantamalla markkinoille pääsyä, lisäämällä EIP:n investointitukea ja helpottamalla liikkuvuutta. Nämä etuuskohtelusitoumukset räätälöidään kunkin maan tarpeisiin alueellinen konteksti huomioon ottaen. Niissä huomioidaan myös se, että todellisten uudistusten alkuvaiheen kustannukset ovat usein korkeat. Niiden maiden osalta, joissa uudistuksia ei toteuteta, EU tarkastelee rahoituksen määrää uudelleen ja mahdollisesti leikkaa sitä.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Ehdotus olisi nähtävä osana uudistettua Euroopan naapuruuspolitiikkaa, joka tarjoaa kumppanimaille tiiviimpää poliittista yhteistyötä ja syvempää taloudellista yhdentymistä Lissabonin sopimuksen 8 artiklan mukaisesti. Taustalla on ajatus jakaa Euroopan yhdentymisestä saadut kokemukset naapuriemme kanssa ja asteittain lisätä niiden osallistumista EU:n politiikkaan.

Naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa maissa, joissa omien sääntöjen ja normien mukauttaminen EU:n vastaaviin kuuluu keskeisiin poliittisiin tavoitteisiin, parhaat edellytykset tämän tuen antamiseen on EU:lla. Esimerkiksi talouden vähittäistä yhdentymistä EU:n sisämarkkinoihin, Schengen-alueelle pääsyä tai osallistumista EU:n ohjelmiin voidaan tukea ainoastaan EU:n tasolla. Näin ollen EU on näistä maista useimmissa johtava yhteistyökumppani. Jäsenvaltiot, kansainväliset rahoituslaitokset ja muut avunantajat ovat laajasti hyväksyneet tämän EU:n roolin. EU:n naapurimaiden auttaminen EU:n politiikkoihin, sääntöihin ja standardeihin mukautumisessa on ENP-kumppanimaissa keskeinen uudistusten veturi.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

ENPI:n käynnistämisen jälkeen on tullut esiin kysymyksiä, jotka liittyvät suoraan tai epäsuorasti välineen muotoon. Pitkä ohjelmointiprosessi ja rahoitusavun riittämätön mukauttaminen ENP-toimintasuunnitelmissa ja muissa asiakirjoissa määritettyihin toimintalinjoihin ja prioriteetteihin on usein mainittu merkittävinä haasteina, joihin on vastattava tulevaisuudessa. Koordinointi ja johdonmukaisuus muiden välineiden nojalla toteutettavien toimenpiteiden kanssa on tärkeä kysymys. Säännökset, jotka mahdollistavat yhteiset toiminnot ENPI:n maantieteellisen soveltamisalan ulkopuolella olevien kumppaneiden/alueiden kanssa, ovat olleet keskeisiä monien toimien toteuttamisessa ja ne olisi säilytettävä.

ENPI:n apua on käytetty vivuttamaan lainoja rahoituslaitoksilta infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseen ja tukemaan yksityistä sektoria lainoilla ja riskipääomaoperaatioilla. Tämä tehdään Euroopan investointipankin kanssa Euro–Välimeri-investointivälineen (FEMIP) puitteissa ja EIP:n, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) ja muiden eurooppalaisten rahoituslaitosten kanssa naapuruuspolitiikan investointivälineen (NIF) puitteissa. Yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa olisi edelleen lisättävä käyttämällä innovatiivisia työkaluja erityisesti takauksien osalta. Uudistuvien rahastojen käytöllä voitaisiin vahvistaa tämän yhteistyön vaikutusta.

Horisontaalisia kysymyksiä, joilla on ENPI:n kannalta huomattavaa merkitystä, ovat joustavuus ja kyky reagoida ennakoimattomiin ja kriisitilanteisiin. Pitkittyneisiin kriiseihin vastaaminen on naapurialueilla edelleen keskeinen haaste. Kaikkien ENPI:n puitteissa tarjottavien ratkaisujen on oltava johdonmukaisia tulevaa vakausvälinettä (Instrument for Stability) koskevien poliittisten valintojen kanssa (erityisesti sen soveltamisala ja koko) ja suhteessa maantieteellisiin välineisiin. Nykyiset mekanismit, joilla toimitaan nopeasti kriisitilanteissa, ovat toimineet hyvin, ja niitä olisi edelleen vahvistettava.

Olisi mietittävä, miten seurantaa voitaisiin parantaa ja miten yhteyttä politiikkaa koskevan vuoropuhelun ja avustusohjelmien (myös teknisen avun) välillä voitaisiin vahvistaa. On myös tärkeää, että käytössä on politiikan kunnianhimoisuutta vastaavat välineet sen toteuttamiseksi. Olisi mietittävä myös, miten teknistä apua / teknisen avun ohjelmaa (TAIEX) voidaan kehittää, esimerkiksi laajentamalla mekanismin soveltamisalaa niin, että siihen kuuluu myös koulutuksen ja tapaustutkimusten kaltaisia toimia. Myös tilastoyhteistyötä olisi parannettava.

Politiikan muiden tavoitteiden, kuten sopimusten täytäntöönpanon turvaavien hyvin toimivan julkishallinnon ja riippumattoman oikeuslaitoksen, lisäksi tuloksellisella kilpailupolitiikalla luodaan talouskasvua tukeva liiketoimintaympäristö.

Alueellinen yhteistyö on yleisesti ottaen osoittanut lisäarvonsa erityisesti alueellisen synergian ja verkostojen edistämisessä yhteisen edun mukaisilla keskeisillä osa-alueilla, kuten ympäristö, ilmastonmuutos, energia, kestävä kehitys, pienten ja keskisuurten yritysten kehittäminen, tiedotusvälineet ja sananvapaus, tutkimus, tietotekniikka ja nuorison liikkuvuus. Alueellinen yhteistyö on osoittautunut hyvin tulokselliseksi, kun sitä harjoitetaan eteläisten ja itäisten alueiden välillä: jotkut ohjelmat ovat ”kaksosia” (pelastuspalvelu ja yksityisten sijoitusten edistäminen), joilla on eteläinen ja itäinen painopiste. Rajat ylittävällä yhteistyöllä on myös ollut tärkeä rooli, ja sitä koskevissa ohjelmissa käytetty maksusitoumusten jakamismekanismi on osoittautunut hyödylliseksi.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Ulkoisen toiminnan politiikat/välineet

Lissabonin sopimuksessa määritellään uusi institutionaalinen kehys unionin ulkoiselle toiminnalle. Sillä pyritään edistämään EU:n kantojen johdonmukaisuutta ja parantamaan EU:n asemaa kansainvälisellä näyttämöllä. EU:n on luotava itselleen ulkoista toimintaa varten pitkän aikavälin poliittinen strategia ja asianmukainen välineistö, jolla pyritään seuraaviin strategisiin tavoitteisiin:

EU:n arvojen edistäminen ja puolustaminen ulkomailla. EU edistää Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineellä demokraattisia ja siirtymisprosesseja ja kansalaisyhteiskunnan vahvistamista naapurimaissaan.

EU:n politiikkojen käyttäminen älykkääseen, kestävään ja osallistavaan vähähiiliseen kasvuun tähtäävän EU 2020 -ohjelman tukemiseen. EU tukee ENI:n puitteissa vastaamista merkittäviin globaaleihin haasteisiin ja tukee niihin liittyviä uudistuksia, joista on hyötyä sekä EU:lle että kumppanimaille.

EU:n kehitysyhteistyön vaikutuksen lisääminen, tavoitteena erityisesti köyhyyden poistaminen. EU auttaa ENI:n avulla kumppanimaita vastaamaan kehitysyhteistyöhaasteisiin – esim. ilmastonmuutokseen – maiden tarpeiden, valmiuksien, etujen ja sitoumusten sekä vaikuttamismahdollisuuksien mukaan. ENI:llä autetaan myös parantamaan EU:n koordinointia ja kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta.

Investoiminen pitkän aikavälin vaurauteen, vakauteen ja demokratiaan EU:n naapurialueilla. Vakauden, vaurauden ja demokratian alueen perustaminen on ENI:n ja uudistetun naapuruuspolitiikan ensisijainen tavoite. EU:n alueellisten ja kahdenvälisten politiikkojen, myös temaattisten, tukeminen laajemmassa naapurustossa on etusijalla. Eteläisen Välimeren alueen demokratiaprosessien ja niiden laajemmalle alueelle ulottuvien mahdollisten vaikutusten vuoksi on välttämätöntä tukea paremmin näiden yhteiskuntien pyrkimystä demokratian arvoihin ja periaatteisiin sekä kasvun tuomien etujen tasapuolisempaan jakamiseen. Samalla on pyrittävä lisäämään poliittista yhteistyötä ja yhdentymistä naapureiden kanssa sekä etelässä että idässä. Tähän liittyy kansalaisyhteiskunnan toimijoiden ja työmarkkinaosapuolten kanssa tehtävän yhteistyön painottaminen entistä enemmän.

Kriisien ehkäisyn ja ratkaisemisen tehostaminen. ENI:n pitäisi antaa mahdollisuus parantaa ja joustavoittaa tukea kriisien ehkäisemiseen ja ratkaisemiseen naapurimaissamme.

EU:n naapureiden tukeminen kohdennetulla politiikkalähtöisellä välineellä, jolle myönnetyt varat vastaavat uudistetun ENP:n kunnianhimoisuutta, on selvästi EU:n ulkoisen toiminnan tärkeiden prioriteettien mukaista.

ENP-maita tuetaan edelleen myös muista rahoitusvälineistä, joita käytetään tiettyjen toiminta-alojen (globaalit haasteet, ihmisoikeudet, ydinturvallisuus) tai kriisitilanteiden yhteydessä (makrotaloudellinen apu, vakausväline, humanitaarisen avun välineet).

Sisäiset politiikat

Koska ENP:n tavoitteena on edistää yhdentymistä EU:n ja kumppanimaiden välillä, EU:n sisäisten ja ulkoisten politiikkojen koordinointia parantavia säännöksiä olisi vahvistettava, myös lähemmällä yhteistyöllä komission eri yksiköiden välillä ohjelmointivaiheessa, ja käyttämällä tarvittaessa mekanismeja, jotka mahdollistavat varojen yhdistämisen EU:n talousarvion sisäisen toiminnan ja ulkoisen toiminnan otsakkeista.

Tätä voitaisiin soveltaa yhteistyössä, joka koskee esimerkiksi vaikutuksiltaan rajat ylittävää infrastruktuuria, erityisesti liikenne- ja energiaverkkoja, tieto- ja viestintätekniikan alaa[22] ja muita verkkotoimialoja, korkea-asteen koulutusta ja ympäristökysymyksiä, joilla on vahva rajat ylittävä komponentti. Tutkimus- ja innovointivalmiuksien luomiseen suunnattavan ENI-tuen lisäämisestä olisi hyötyä kaikille edellä mainituille yhteistyön osa-alueille, ja se auttaisi kaikkia kumppanimaita lähentymään EU:n politiikkoja ja tavoitteita globaaleihin ja alueellisiin haasteisiin vastatessa.

[22] Tieto- ja viestintäteknisten palvelujen ja infrastruktuurien hyödyntämistä ja internetin vaikutusta kasvuun, vapauteen ja demokraattisten arvojen ilmaisemiseen ei voida aliarvioida.

Synergiaa EU:n sisäisten politiikkojen kanssa olisi pyrittävä lisäämään ja käyttämään tässä innovatiivisia rahoitusvälineitä koordinoidulla lähestymistavalla. jota sovelletaan rahoitettaessa tällaisia välineitä EU:n talousarviosta. Tämä voisi helpottaa resurssien yhdistämistä monivuotisen rahoituskehyksen eri otsakkeista.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu**.

– x Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa ... ja päättyy ....

– x Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna ... ja päättyvät vuonna ....

– X Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan kestoa **ei ole rajattu**.

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2014 ja päättyy vuonna 2020,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)[23]

x komissio **hallinnoi suoraan keskitetysti**

x **välillinen keskitetty hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– x toimeenpanovirastoille

– ☐ yhteisöjen perustamille elimille[24]

– x kansallisille julkisoikeudellisille elimille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville elimille

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä

X hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

X hajautettu hallinnointi yhteistyössä kolmansien maiden kanssa

X hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa ***(tarkennettava)***

Tavoitteisiin pyritään yhdistelemällä toimenpiteitä, joiden täytäntöönpanossa noudatetaan eri hallinnointitapoja.

---

[23] Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[24] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Komission seuranta- ja arviointijärjestelmissä keskitytään entistä enemmän tuloksiin, ja seurantaan ja arviointiin osallistuu komission henkilöstöä ja ulkopuolisia asiantuntijoita.

Edustustojen ja päätoimipaikan vastuuhenkilöt seuraavat jatkuvasti hankkeiden ja ohjelmien täytäntöönpanoa eri tavoin, mahdollisuuksien mukaan myös menemällä paikan päälle. Seurannan avulla saadaan arvokasta tietoa edistymisestä, ja vastuuhenkilöt voivat havaita todelliset ja potentiaaliset pullonkaulat ja tehdä tarvittavia korjauksia.

Riippumattomille ulkopuolisille asiantuntijoille annetaan tehtäväksi arvioida EU:n ulkoisia toimia kolmella eri tavalla. Arviointien avulla voidaan lisätä vastuuvelvollisuutta ja parantaa käynnissä olevia toimia. Niissä otetaan myös huomioon aiemmat kokemukset, joiden pohjalta tulevia politiikkoja ja toimia voidaan kehittää. Kaikissa arviointivälineissä käytetään kansainvälisesti tunnustettuja OECD:n kehitysapukomitean arviointikriteerejä, mukaan lukien (mahdolliset) vaikutukset.

Hanketasolla päätoimipaikan hallinnoima tulospainotteinen seurantajärjestelmä (ROM) tuottaa lyhyen laatukatsauksen otoksesta toimia. Riippumattomat ROM-asiantuntijat arvioivat jäsenneltyä ja vakiomuotoista menettelyä käyttäen hankkeen vahvuuksia ja heikkouksia ja antavat suosituksia siitä, miten tuloksellisuutta voidaan lisätä.

Hankkeesta vastaava EU:n edustusto hallinnoi hanketason arviointeja, joissa laaditaan yksityiskohtaisempi analyysi ja joiden pohjalta vastuuhenkilöt voivat kehittää käynnissä olevia toimia ja valmistella uusia. Riippumattomille ulkopuolisille asiantuntijoille, joilla on temaattista ja maantieteellistä asiantuntemusta, annetaan tehtäväksi laatia kyseinen analyysi sekä kerätä palautetta ja näyttöä kaikilta sidosryhmiltä, luonnollisestikin myös lopullisilta edunsaajilta.

Myös komissio laatii strategisia arviointeja politiikoistaan alkaen ohjelmoinnista ja strategiasta ja päätyen toimien täytäntöönpanoon tietyllä sektorilla (esim. terveys tai koulutus), tietyssä maassa tai tietyllä alueella taikka tietyn välineen osalta. Näistä arvioinneista on suurta apua muotoiltaessa politiikkoja ja suunniteltaessa välineitä ja hankkeita. Arvioinnit julkaistaan komission verkkosivuilla, ja neuvostolle ja Euroopan parlamentille esitettävään vuosikertomukseen sisällytetään tiivistelmät niiden päätelmistä.

2.2. Hallinto- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Riskiympäristö

ENI-avun toimintaympäristö on sellainen, ettei välineen tavoitteita välttämättä saavuteta, että varainhoito ei ehkä toteudu parhaalla mahdollisella tavalla ja/tai että asiassa sovellettavia sääntöjä ei aina noudateta (laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen liittyvät virheet) seuraavista syistä:

- taloudellinen/poliittinen epävakaus ja/tai luonnononnettomuus kumppanimaissa voi vaikeuttaa ja viivästyttää toimien suunnittelua ja täytäntöönpanoa;

- puutteet kumppanimaiden institutionaalisissa ja hallinnollisissa valmiuksissa voivat vaikeuttaa ja viivästyttää toimien suunnittelua ja täytäntöönpanoa;

- maantieteellisesti hajallaan olevien (mahdollisesti monia valtioita/alueita kattavien) hankkeiden ja ohjelmien seuranta, varsinkin paikalla suoritettavat seurantatoimet, voivat osoittautua logistiikan/resurssien suhteen ongelmallisiksi;

- mahdollisten kumppaneiden/edunsaajien kirjavuus ja erot niiden sisäisen valvonnan rakenteissa ja valmiuksissa voivat hajauttaa niitä resursseja, joita komissiolla on käytettävissä täytäntöönpanon tukemiseen ja seurantaan, ja siten heikentää niiden tuloksellisuutta ja tehokkuutta;

- ulkoisen avun / kansallisen kehityssuunnitelman täytäntöönpanon tuloksista ja vaikutuksista kumppanimaissa käytettävissä olevien tietojen huono laatu ja vähyys voivat heikentää komission kykyä raportoida ja vastata tuloksista.

Asiassa sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisen riskin oletettu taso

Vakautusvälineen osalta tavoitteena on säilyttää EuropeAidin vastuualueiden perinteinen noudattamatta jättämisen riskitaso (virheiden määrä), joka on alle 2 prosenttia. Kyseessä on jäljellä olevien virheiden jäännösnettoaste usean vuoden perusteella ja sen jälkeen, kun päätökseen vietyihin sopimuksiin on tehty kaikki suunnitellut tarkastukset ja korjaukset. Perinteisesti tämä on tarkoittanut 2–5 prosentin arvioitua virhetasoa, jonka Euroopan tilintarkastustuomioistuin laskee vuosittain satunnaisotannalla valituista toimista vuotuista tarkastuslausumaa (DAS) varten. EuropeAid pitää tasoa alhaisimpana saavutettavissa olevana noudattamatta jättämisen tasona, kun otetaan huomioon toimintaympäristön suuret riskit, hallinnollinen rasitus ja noudattamisen valvonnalta edellytettävä kustannustehokkuus.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

EuropeAidin sisäisen valvonnan rakenne

EuropeAidin sisäinen valvonta-/hallinnointiprosessi on suunniteltu niin, että sillä voidaan kohtuudella varmistaa niiden tavoitteiden saavuttaminen, jotka liittyvät toimintojen tuloksellisuuteen ja tehokkuuteen, tilinpäätösraportoinnin luotettavuuteen sekä lainsäädännön ja menettelyjen noudattamiseen.

Tuloksellisuus ja tehokkuus

Varmistaakseen operaatioidensa tuloksellisuuden ja tehokkuuden (ja alentaakseen ulkoisen avun toimintaympäristölle ominaista korkeaa riskitasoa) EuropeAid soveltaa jatkossakin kaikkien välineidensä osalta räätälöityä avun hallinnointikehystä kaikkien muiden komission strategiseen politiikanteko- ja suunnitteluprosessiin, sisäiseen tarkastukseen ja sisäisen valvonnan normeihin liittyvien vaatimusten lisäksi. Hallinnointikehys kattaa seuraavat:

- EU:n edustustot hallinnoivat hajautetusti suurinta osaa ulkoisesta avusta;

- taloudellisen vastuun selvä ja virallistettu delegointi (valtuutetulta tulojen ja menojen hyväksyjältä, joka on pääjohtaja) edustuston päällikölle päätoimipaikassa sijaitsevan edelleenvaltuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän (johtaja) edelleenvaltuutuksella;

- säännöllinen raportointi EU:n edustustoista päätoimipaikkaan (DEVCOn osalta ulkoisen avun hallinnointiraportit), mukaan lukien edustuston päällikön vuosittain laatima tarkastuslausuma;

- perusteellinen koulutusohjelma sekä päätoimipaikan että edustustojen henkilöstölle;

- merkittävä tuki ja ohjaus päätoimipaikalta edustustoille (myös internetin välityksellä);

- 3–6 vuoden välein tehtävät tarkastuskäynnit edustustoihin, joille on siirretty hallinnointitehtäviä;

- hanke- ja ohjelmasyklin hallintamenetelmä, joka sisältää

- laatua tukevia välineitä muun muassa toimen suunnittelua, sen toteutustavan, rahoitusmekanismin ja hallinnointijärjestelmän määrittelyä sekä mahdollisten täytäntöönpanokumppaneiden arviointia ja valintaa varten

- tehokkaan täytäntöönpanon mahdollistavat välineet ohjelman/hankkeen hallinnointiin, seurantaan ja raportointiin, mukaan lukien hankkeiden säännöllinen ulkopuolinen seuranta paikalla

- järkevät arviointi- ja tarkastusosiot.

Tilinpäätösraportointi ja kirjanpito

EuropeAid noudattaa jatkossakin kirjanpidolle ja tilinpäätösraportoinnille asetettuja tiukkoja vaatimuksia käyttämällä komission suoriteperusteista kirjanpitojärjestelmää (ABAC) ja ulkoisen avun erityisvälineitä, kuten unionin ulkopuolisiin maihin suunnattua unionin apua hallinnoivan toimialan tietojärjestelmää (CRIS).

Lainsäädännön ja menettelyjen noudattamisen valvontamenetelmät vahvistetaan 2.3 kohdassa (Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi).

Komiteoiden ja alakomiteoiden rooli

Alakomiteoiden odotetaan olevan yhä aktiivisemmassa roolissa ohjelmien täytäntöönpanon valvonnassa.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Ottaen huomioon ne monet riskit, joita EuropeAidilla on toimintaympäristössään, niiden järjestelmissä on varauduttava noudattamiseen liittyvien virheiden (sääntöjenvastaisuuksien) mahdollisesti suureen määrään transaktioissa ja kehitettävä tehokkaat menetelmät virheiden ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja korjaamiseksi maksuprosessin mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että noudattamista koskevassa EuropeAidin valvonnassa pidetään tärkeimpänä sekä ulkopuolisten tarkastajien että komission henkilöstön paikalla ennen lopullisten hankemaksujen suorittamista tekemiä ennakkotarkastuksia (samanaikaisesti joidenkin jälkitarkastusten kanssa), mikä menee huomattavasti

pidemmälle kuin mitä varainhoitoasetuksessa vaaditaan. Noudattamista koskeva EuropeAidin valvonta muodostuu muun muassa seuraavista tekijöistä:

Ehkäisevät toimenpiteet

– apua hallinnoivalle henkilöstölle ja tarkastajille annettava pakollinen peruskoulutus petoksiin liittyen;

– ohjauksen antaminen (myös internetin välityksellä), mukaan lukien julkaisut *Practical Guide to Contracts, EuropeAid Companion* ja nk. varainhoidon työkalupakki (täytäntöönpanokumppaneille);

– ennakkoarviointi sen varmistamiseksi, että viranomaisilla, jotka hallinnoivat EU-varoja hajautetusti ja yhteistyössä muiden tahojen kanssa, on käytössään asianmukaiset keinot kyseisten varojen käyttöön liittyvien petosten ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi;

– kumppanimaassa käytössä olevien petostentorjuntamekanismien ennakkoarviointi osana julkisen varainhoidon arviointia ehtona budjettituen saamiselle (toisin sanoen aktiivinen sitoutuminen petosten ja korruption torjuntaan, pätevät valvontaviranomaiset, tuomioistuinlaitoksen riittävät valmiudet sekä tehokkaat toiminta- ja seuraamusmekanismit);

– komissio allekirjoitti Accrassa vuonna 2008 kansainvälisen avun avoimuutta koskevan IATI-aloitteen, jonka ansiosta apua koskevista tiedoista ja asiakirjoista tulee ajankohtaisempia, yksityiskohtaisempia ja säännöllisempiä;

– komissio aloitti 14. lokakuuta 2011 apua koskevien tietojen julkaisemista koskevan IATI-vaatimuksen ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanon avun tuloksellisuudesta Busanissa marraskuussa 2011 järjestettävän korkean tason foorumin edellä. – lisäksi komissio aikoo tehdä EU:n jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä yhteisen verkkopohjaisen IT-sovelluksen (TR-AID) kehittämiseksi. Sovellus muuntaa IATIn ja muiden lähteiden kautta toimitetut EU:n antamaa apua koskevat tiedot käyttäjäystävällisemmiksi.

Havaitsemista helpottavat ja korjaavat toimenpiteet

– ulkoiset, myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tekemät (sekä pakolliset että riskiperusteiset) tarkastukset;

Jälkitarkastukset (riskiperusteiset) ja takaisinperintä;

– EU:n rahoituksen jäädyttäminen vakavissa petostapauksissa laajamittainen korruptio mukaan luettuna, kunnes viranomaiset ovat toteuttaneet asianmukaiset toimet tilanteen korjaamiseksi ja vastaavien petosten ehkäisemiseksi tulevaisuudessa;

– EuropeAid muokkaa petostentorjuntastrategiaansa 24. kesäkuuta 2011 hyväksyttyä komission uutta petostentorjuntastrategiaa vastaavaksi varmistaakseen muun muassa, että

– petoksentorjuntaan liittyvä EuropeAidin sisäinen valvonta vastaa täysin komission uutta strategiaa;

– petosriskien hallintaan sovellettavassa EuropeAidin lähestymistavassa suuntaudutaan petoksille alttiiden osa-alueiden ja asianmukaisten vastatoimien kartoittamiseen;

– EU:n varojen käyttöön suunnitellut kolmansien maiden järjestelmät tuottavat merkityksellistä tietoa, jota voidaan hyödyntää petosriskien hallinnassa (esim. päällekkäisrahoitus;)

– tarvittaessa luodaan verkostoja ja tarkoituksenmukaisia IT-välineitä ulkoiseen apuun liittyvien petosten analysoimiseen.

2.4 Arvio valvonnan kustannuksista ja hyödyistä

Vuosien 2014–2020 talousarviosuunnittelussa sisäisen valvonnan / hallinnoinnin kustannukset ovat koko EuropeAidin osalta vuositasolla keskimäärin 658 miljoonaa euroa maksusitoumuksina. Määrä sisältää EKR:n hallinnointikulut. EKR toimii EuropeAidin hallinnointirakenteen puitteissa. Nämä ”ei-operatiiviset” kustannukset ovat noin 6,4 prosenttia arviolta 10,2 miljardin euron vuotuisesta keskimäärästä, joka on varattu EuropeAidin kaikkiin (operatiivisiin ja hallinnollisiin) sitoumuksiin, jotka rahoitetaan EU:n yleisestä talousarviosta ja Euroopan kehitysrahastosta vuosina 2012–2020.

Näissä hallinnointikuluissa on huomioitu EuropeAidin koko henkilöstöstä (päätoimipaikka ja edustustot), infrastruktuurista, matkoista, koulutuksesta, seurannasta, arvioinnista ja (myös edunsaajien tekemistä) tarkastussopimuksista aiheutuvat menot.

EuropeAid aikoo ajan mittaan vähentää hallinnoinnin ja operatiivisen toiminnan osuutta uusien välineiden mukaisten parempien ja yksinkertaisempien järjestelyjen ansiosta hyödyntäen muutoksia, joita on odotettavissa varainhoitoasetuksen tarkistuksen myötä. Nämä hallinnointikulut mahdollistavat toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamisen, resurssien tehokkaan ja tuloksellisen käytön sekä selkeiden ja kustannustehokkaiden ehkäisevien toimenpiteiden ja tarkastusten käytön varainkäytön laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden varmistamiseksi.

Hallinnoinnin luonnetta ja kohdentamista sekä noudattamisen valvontaa on tarkoitus kehittää edelleen. Näistä toimista aiheutuvat kustannukset ovat välttämättömiä välineen tavoitteiden saavuttamiseksi tuloksellisesti ja tehokkaasti niin, että noudattamatta jättämisen riski jää mahdollisimman pieneksi (alle 2 prosentin jäännösvirheaste). Näiden kustannusten arvioidaan olevan huomattavasti alhaisemmat kuin potentiaaliset tappiot, joita sisältyy sisäisen valvonnan lopettamiseen tai vähentämiseen tällä riskialttiilla osa-alueella.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoitus-kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Otsake 19.08 [Nimi... ENI – Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline]	JM/EI-JM (25)	EFTA-mailta[26]	ehdokas-mailta[27]	kolman-silta mailta	Varainhoitoasetuk-sen 18 artiklan 1 kohdan aa alakoh-dassa tarkoitetut rahoitusosuudet
4	ENI-rahoitusväline	EI-JM	EI	EI	EI	EI
5	ENI – Hallintomenot	JM	EI	EI	KYLLÄ	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat – EI OLE

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoitus-kehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Lukumäärä [Nimi…]	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokas-mailta	kolman-silta mailta	Varainhoitoasetuk-sen 18 artiklan 1 kohdan aa alakoh-dassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ /EI	KYLLÄ / EI	KYLLÄ /EI	KYLLÄ/EI

25 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

26 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

27 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2 Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1 Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:	4	**Ulkosuhteet**

PO: <…….>			**vuosi n[28] 2014**	**vuosi n + 1 2015**	**vuosi n + 2 2016**	**vuosi n + 3 2017**	**vuosi n + 4 2018**	**vuosi n + 5 2019**	**vuosi n + 6 2020**	**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat										
ENI – Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline (19.08)	Sitoumukset	(1)	2 181,076	2 347,302	2 408,952	2 501,395	2 637,736	2 806,952	2 952,883	17 836,296
	Maksut	(2)	1 852,576	2 001,902	2 051,252	2 170,595	2 249,836	2 349,252	2 498,583	15 173,996
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[29]										
Budjettikohdan numero 19.01.04.02		(3)	47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
<.> PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	2 228,500	2 395,400	2 457,700	2 550,800	2 687,900	2 857,700	3 004,300	18 182,300
	Maksut	=2+2a +3	1 900,000	2 050,000	2 100,000	2 220,000	2 300,000	2 400,000	2 550,000	15 520,000
• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	2 181,076	2 347,302	2 408,952	2 501,395	2 637,736	2 806,952	2 952,883	17 836,296

[28] Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

[29] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

	Maksut	(5)	1 852,576	2 001,902	2 051,252	2 170,595	2 249,836	2 349,252	2 498,583	15 173,996
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)	47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	=4+ 6	2 228,500	2 395,400	2 457,700	2 550,800	2 687,900	2 857,700	3 004,300	18 182,300
	Maksut	=5+ 6	1 900,000	2 050,000	2 100,000	2 220,000	2 300,000	2 400,000	2 550,000	15 520,000

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:	**5**	”Hallintomenot”

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n 2014**	vuosi **n + 1 2015**	vuosi **n + 2 2016**	vuosi **n + 3 2017**	vuosi **n + 4 2018**	vuosi **n + 5 2019**	vuosi **n + 6 2020**	**YHTEENSÄ**
PO: <…….>									
• Henkilöresurssit		37,036	36,662	36,289	35,919	35,919	35,919	35,919	253,662
• Muut hallintomenot		2,244	2,192	2,173	2,155	2,155	2,155	2,155	15,227
<….> **PO YHTEENSÄ**	Määrärahat	39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n 2014**	vuosi **n + 1 2015**	vuosi **n + 2 2016**	vuosi **n + 3 2017**	vuosi **n + 4 2018**	vuosi **n + 5 2019**	vuosi **n + 6 2020**	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	2 267,779	2 434,254	2 496,162	2 588,873	2 725,973	2 895,773	3 042,373	18 451,189
	Maksut	1 939,279	2 088,854	2 138,462	2 258,073	2 338,073	2 438,073	2 588,073	15 788,889

3.2.2 Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja

– ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
	TUOTOKSET									
⇩	Tyyppi[30]	Keskimäär. kustannukset	Kustannus	Kustannus	Kustannus	Kustannus	Kustannus	Kustannus	Kustannus	Kustannukset yhteensä
Maantieteelliset ohjelmat[31]			2072,023	2229,937	2288,504	2376,325	2505,849	2666,605	2805,238	16944,481
Rajat ylittävän yhteistyön ohjelmat[32]			109,054	117,365	120,448	125,070	131,887	140,348	147,644	891,815
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ			2181,076	2347,302	2408,952	2501,395	2637,736	2806,952	2952,883	17836,296

30 Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

31 Jakautuminen on ohjeellinen. Tämän asetuksen nojalla myönnettävien varojen ohjelmoinnissa ja kohdentamisessa noudatetaan ”enemmällä enemmän” -periaatetta.

32 Samat määrät asetetaan käytettäväksi EAKR-asetuksen nojalla rajat ylittävän yhteistyön ohjelmien tukemiseksi.

3.2.3 Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1 Yhteenveto

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

– X Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **n[33] 2014**	vuosi **n + 1 2015**	vuosi **n + 2 2016**	vuosi **n + 3 2017**	vuosi **n + 4 2018**	vuosi **n + 5 2019**	vuosi **n + 6 2020**	**YH-TEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit	37,036	36,662	36,289	35,919	35,919	35,919	35,919	253,662
Muut hallintomenot	2,244	2,192	2,173	2,155	2,155	2,155	2,155	15,227
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma	39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5[34] sisältymättömät								
Henkilöresurssit	46,898	47,534	48,170	48,806	49,441	50,077	50,713	341,639
Muut hallintomenot	0,525	0,564	0,578	0,600	0,723	0,671	0,705	4,366
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät, välisumma	47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
YHTEENSÄ	**86,703**	**86,952**	**87,211**	**87,479**	**88,238**	**88,821**	**89,491**	**614,894**

3.2.3.2 Henkilöresurssien arvioitu tarve

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja

[33] Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

[34] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

– X Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	vuosi **n + 4** **2018**	vuosi **n + 5** **2019**	vuosi **n + 6** **2020**
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)								
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)		137,8	136,4	135,1	133,7	133,7	133,7	133,7
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)		78,4	77,6	76,8	76,0	76,0	76,0	76,0
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)								
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)								
• Ulkopuolinen henkilöstö[35] (kokoaikaiseksi muutettuna)								
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)		9,3	9,2	9,1	9,0	9,0	9,0	9,0
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat ja kansalliset asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)								
XX 01 04 ***yy***[36]	- päätoimi-paikassa[37]	93,3	91,4	89,6	87,9	86,2	84,5	82,8
	- EU:n ulkop. edustustoissa	468,1	475,3	482,4	489,6	496,7	503,9	511,0
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)								
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimus-suhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)								
Muu budjettikohta (mikä?)								
YHTEENSÄ		**786,9**	**790,0**	**793,1**	**796,2**	**801,6**	**807,1**	**812,6**

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

35 Sopimussuhteiset toimihenkilöt, INT = vuokrahenkilöstö; nuoremmat asiantuntijat, paikalliset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat.

36 Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

37 Etenkin rakennerahastot, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ja Euroopan kalatalousrahasto.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

3.2.4 Yhteensopivuus vuosien 2014-2020 monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

– **X** Ehdotus/aloite on vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.[38]

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5 Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

– Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

– **X** Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Yhteisrahoittaminen on mahdollista, mutta lukuja ei aseteta.

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho	–							–
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ	–							–

[38] Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

3.3 Arvioidut vaikutukset tuloihin

– ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

– **HUOM.** Hyvin vähäisiä tuloja (suhteessa rahoitusvälineen kokoon) voi kertyä yhteistyössä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa toteutettavista riskipääomaoperaatioista takaisin saatavien varojen muodossa.

- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

- ☐ vaikutukset omiin varoihin

- ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[39]						
		vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti …….								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat)

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

[39] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.